Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237, (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250, (212) 227-5251

РІК LXXXIV. Ч. 209. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК. СУБОТА, 24-го ВЕРЕСНЯ 1977 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK. SATURDAY, SEPTEMBER 24, 1977 No. 209. VOL. LXXXIV.

КАНАДСЬКА КАНЦЕЛЯРІЯ УНС



Як уже інформовано раніше, УНСоюз відновив свою канадську канцелярію в Торонті, винайнявши приміщення в будівлі Вандермір Корт при 2323 Блур вул. Офіційне відкриття нової канцелярії відбулося в суботу, 10-го вересня, при участі головних урядовців УНСоюзу і гостей. Бюром, яке відчинене від кожного вівтірка до п'ятниці в годинах від 10-ої вранці до 2-ої по полудні, завідує Богдан Зорич (на фото вгорі, перший справа), який є одночасно „чіф ейджентом" УНСоюзу на Канаду. При вході до бюра ч. 210 стоять (зліва): мгр Іван Геврик, голова Головної Контрольної Комісії УНСоюзу, головний секретар Володимир Сохан, головний касир мгр Уляна Дячук, головний предсідник Иосип Лисогір і репрезентант УНС перед забезпеченевими властями Канади („чіф ейджент") та керівник канцелярії УНС Богдан Зорич.

Д-р О. Білик бере участь у важливих наукових дослідах

Вашінгтон, Д.К. (Н.Н.). — Хемічні кольоранти, що їх вживають протягом десятиліть у харчовій і косметичній індустрії, є в більшості субстанції вугільного походження. Одначе, як виявили останньо досліди, вони являються потенціяльними протагоністами хвороби рака. З цього приводу державні чинники ЗСА заборонили вживання деяких із них як харчові забарвники і посилюють намагання заступити їх такими, але не шкідливими речовинами рослинного походження.

В цьому напрямі розпочато інтенсивні досліди, які однак пов'язані з великими трудноощами з огляду на те, що рослинні пігменти не мають стабільної структури і скоро підпадають процесові деґрадації під впливом біохемічних й атмосферичних чинників. І саме по лінії нового проєкту, Державна Дослідна Лябораторія Департаменту Агрикультури у Філядельфії вислала д-ра Олександра Білика до Центральних Лябораторій USDA у Белтсвіл біля Вашінгтону, щоб він познайомився там з методами і засягом дослідної праці над цією важливою ділянкою сучасної харчової технології в ЗСА.

На протязі двох перших тижнів вересня д-р О. Білик працював із відомим у цій країні експертом з ділянки рослинних пігментів д-ром Самюелем Ейсоном і японським науковцем д-ром Юкігіде Абе, професором біохемії на університеті Мішіма, що в тій цілі перебуває тепер в дослідних лябораторіях у Бетсвіл. Взаємна виміна експериментальними інформаціями, базованими на вислідах проведених дослідів, допоможе скоординувати зусилля для ведення дальших студій в напрямі розв'язки цієї так важливої проблеми, з якою тепер зустрілась харчова індустрія.

Д-р О. Білик зможе використати набутий досвід у цих двох відомих в науковому світі дослідників для дальших студій над можливостями практичного застосування рослинних пігментів як вартісних природних кольорантів, що й було ціллю його двотижневого перебування у Державних Центральних Дослідних Лябораторіях біля Вашінгтону.

Проф. Яр. Рудницький взяв участь у Міжнародному Симпозіюмі Гуманістичних Наук

Монтреаль (ОУПС). — Тут у приміщенні університету МекҐілл відбулася в днях 11-го до 17-го вересня 1977 Генеральна Асамблея Міжнародної Ради Філософічних і Гуманістичних Наук при ЮНЕСКО в Парижі. Крім ділових нарад, що тривали 5 днів, у середу, 14-го вересня члени Асамблеї відвідали Оттаву й були на окремій авдієнції в генерального губернатора Канади Леже. В п'ятницю, 16-го вересня, відбувся Міжнародний симпозіюм на тему „Акультурація — Еміґрація та Іміґрація" з участю запрошених спеціялістів проф. В. Г. Мекнілла з Чікаґо, проф. Г. Н. Фрай з Торонта, Сер Р. Сайма з Оксфорду, Р. Вінкса з Єйл, проф. Р. Вілкінсона із Сусекс, Англія та інших.

Єдиним українським доповідачем на цьому симпозіюмі був проф. Яр. Рудницький, який говорив на тему „Типології культур й іміґрації". Він же брав участь у дискусії над доповідями інших учасників та в прийнятті генерального губернатора Канади. Виходячи з власної схеми „культур у контактах і конфліктах", проф. Рудницький заявився в основі за „енклявносимбіотичним типом" культурного співжиття іміґрантів, відповідно до умовин індивідуальної та групової іміґрації. При цьому він підкреслив вагу політики „багатокультурности" канадського уряду, започаткованy в 1971 р. у висліді рекомендацій Королівської Комісії Б-Б, в якій він приймав участь у рр. 1963-71. Політика багатокультурности Канади стає поволі (й повинна стати в майбутньому) зразком розв'язки культурних контактів і конфліктів не тільки в Канаді, але й в інших гетерогенних країнах.

УРЯД ЗСА БУДЕ ПРИТРИМУВАТИСЬ ДОГОВОРУ ПРО СТРАТЕГІЧНУ ЗБРОЮ

Вашінгтон. — Уряд президента Картера в четвер, 22-го вересня ц. р., повідомив Конгрес, що ЗСА придержуватимуться договору про врегулювання стратегічної зброї, підписаного з Москвою в 1972 р. Цей договір, як відомо, вигасає 3-го жовтня ц. р., і бажанням ЗСА є залишити його в силі, якщо Совєтський Союз зі свого боку не робитиме таких потягнень, які можуть зруйнувати інтенцію Вашінгтону. В листі до Сенатського комітету для закордонних зв'язків державний секретар Сайрус Венс пише, що Білий Дім повідомив про свої заміри уряд СССР, і що вкоротці буде опублікована офіційна заява Білого Дому у цій справі, що не потребує потвердження Конгресу. Зміст листа був поданий до відома в тому часі, як міністер закордонних справ СССР Андрей Ґромико закінчив перший день своїх переговорів з Венсом, темою яких були справи, які все ще стоять на перешкоді підписання договору про скорочення стратегічної зброї. Ґромико, який приїхав до Вашінгтону з Ню Йорку, де він бере участь у 32-ій Сесії Генеральної Асамблеї ОН, мав говорити про ці справи з президентом Картером у п'ятницю, 23-го вересня, а опісля продовжуватиме розмови з державним секретарем в наступному тижні. Сайрус Венс заявив пізніше кореспондентам, що Державний департамент застановляється також над спільним американсько-совєтським комунікатом про продовження дії договору з 1972 року, але пізніше зрезиґнував з тієї ідеї, може навіть тому, що такий комунікат вимагав би потвердження Конґресу, а це могло б продовжити переговори між обидвома урядами. Між іншим, речники Конгресу заявляють, що сенатор Генрі Джексон та інші законодавці все одно можуть домагатися від Адміністрації потвердження навіть однобічного комунікату, бо йдеться тут про оборону ЗСА. Американські речники сподівалися, що Громико привіз до Вашінгтону нові пропозиції Москви, але після 5-ґодинних переговорів Вінс заявив на перерві кореспондентам, що головні справи, які зупиняють підписання нового договору, все ще не є розв'язані. При тому Венс заявив, що навіть як пощастить полагодити спірні питання, то підписання договору не зможе відбутися раніше, як на початку наступного року. Найближчі співробітники президента Картера покищо заявляють, що Вашінґтон вдоволений теперішнім станом співпраці з Москвою, і що невдачу у переговорах про скорочення стратегічної зброї не треба трактувати, як загострення відносин між ЗСА і СССР.

Невдача полягає, кажуть вони , на технічних справах і не криє в собі політичних непорозумінь. Сенатор Джексон і його прихильники рекомендують застосувати тактику вичікування. Не Вашінґтон, а Москва повинна, на їхню думку, зробити перше потягнення для злагіднення ситуації.

Кубинські висланники прибудуть до Вашінґтону на розмову у справі торгівлі

Вашінґтон. — Американські інформаційні засоби інформують, що на початку жовтня до Вашінґтону мають прибути високі речники кубинського уряду для розмов у справі торгівлі. Делеґацію очолюватиме міністер для закордонної торгівлі Марсельо Фернандес Фонт. Речники Державного департаменту заявили, що кубинська делеґація розмовлятиме з американськими бізнесменами і політичними діячами, щоб заінтересувати їх торгівлею з Кубою. Ці ж речники стверджують, що візита представників Фіделя Кастра у Вашінґтоні не є офіційною, бо ЗСА не вдержують дипломатичних зв'язків з Кубою від 1961 року, але Фернандес і члени його делеґації відвідають департамент торгівлі, зустрічатимуться з конґресменами і сенаторами та зложать неформальну візиту Адміністрації президента Картера. Делеґація приїжджає на запрошення Торговельної Ради, яка займається справами торгівлі між американськими компаніями і комуністичними країнами. Фернандес і його заступник Рікардо Карбрісас Руїз візьмуть також участь в дискусії про кубинсько-американські відносини, що її організує представник Департаменту торгівлі Сілбер Клейстін. В дискусіях візьмуть участь також сенатор Гюберт Гамфрі, демократ з Міннесоти, і Йонатан Бінґгем, демократ з Ню Йорку.

У періоді „відлиги" між ЗСА і Кубою, Гавану відвідали вже понад 200 американських бізнесменів, які домагаються знесення торговельного ембарґа, уведеного урядом ЗСА в 1962 році.

Започатковано осінній семестр викладів УВУ-УКУ в Канаді

Монтреаль (ОУПС). — Беручи до уваги факт, що ніодин із місцевих англо — й франкомовних університетів не ввів у 1977/78 р. викладів із українознавства, Делеґатура УВУ й професори УКУ в Монтреалі приступили до організації таких викладів в осінньому семестрі 1977. Дня 18-го вересня відбулася інавґурація академічного року УКУ-УВУ в Монтреалі. Урочистий молебень в інтенції успішного семестру відправив парох церкви Успіння Божої Матері на Розмонті о. декан Іван Гаврилюк, після чого відбувся перший із циклу семестральних викладів УКУ на тему „Підвищений курс української мови". Курс веде проф. Яр. Рудницький з тим, що дальші лекції відбуватимуться в днях 23-го жовтня, 27-го листопада й 4-го грудня в приміщенні „Вельмор гавз" на Кампусі Льойоля, в західньому Монтреалі, кожночасно в год. 2-ій по полудні. На першій лекції було 25 слухачів.

Того ж дня відбулася інавґурація курсу УВУ в Монтреалі в приміщенні Бібліотеки Ваньє. Курс-семінар на тему „Культури в контакті-конфлікті" веде теж проф. Яр. Рудницький, як голова делеґатури УВУ на Канаду. Цей курс призначений не тільки для українських слухачів і тому ведеться в англійській та французькій мовах. На першій лекції було 15 слухачів. Чергові лекції призначено в авдиторії цієї ж бібліотеки в днях 23-го жовтня, 27-го листопада й 4-го грудня 1977, кожночасно в год. 3:30 по полудні.

АРАБИ ГОТОВІ ЖИТИ В МИРІ З ІЗРАЇЛЕМ — КАЖЕ ФАГМІ

Вашінґтон. — Міністер закордонних справ Єгипту, Ізмаїл Фагмі, заявив в четвер, 22-го вересня ц.р., кореспондентам, що арабські країни готові, перший раз від часу арабсько-ізраїльської війни, визнати існування Ізраїля, як самостійної держави на Близькому Сході і жити з ним в згоді. „Якщо вони (ізраїльтяни) будуть мудрими, — підчеркнув Фагмі, — то вони вхопляться за подану їм арабськими країнами руку і будуть жити в мирі". Фагмі додав, що його заява є виїмковою, бо досі такої заяви не складала жадна арабська країна. Це свідчить, що арабські країни також бажають миру і закінчення майже перманентної війни на Близькому Сході. День перед своєю заявою Фагмі розмовляв з президентом Картером і державним секретарем Венсом і тому його заява була прийнята у Вашінґтоні з великим вдоволенням та надіями на проломання ледів і відбуття мирової конференції в Женеві. Подібну заяву про замирення на Близькому Сході склав два дні перед приїздом єгипетського міністра, Моше Даян, міністер закордонних справ Ізраїля, повертаючись з розмови з президентом Картером, Венсом та іншими високими урядовцями Державного департаменту. Висловлюючи однозгідну думку арабів, Ізмаїл Фагмі підчеркав, що Ізраїль мусить зрезиґнувати з окупованих раніше арабських земель, бо інакше ворожнеча між Ізраїлем і арабськими країнами ніколи не закінчиться. Він також гостро критикував „аґресивні наміри" Ізраїля і висилку до Левану військових частин. Але помимо його критичних завваг, заява Фагмі відзначалася оптимізмом і надією на відбуття в скорому часі Женевської конференції. В основному залишилося дві спірні справи, над якими тепер працюють Державний департамент, арабські країни й Ізраїль. Араби домагаються відтягнення ізраїльських військ з окупованих територій і участи в конференції Палестинської Визвольної Організації, що підчеркав також у своїй розмові з кореспондентами міністер Фагмі; Ізраїль, натомість, відмовляється звільнити усі арабські землі і рекомендує, щоб представники ПВО брали участь в конференції у складі інших арабських представництв. Речники Державного департаменту заявляють, що переговори є на добрій дорозі.

Сміт критикує американсько-британський плян для Родезії

Салсбері, Родезія. — Прем'єр-міністер родезійського уряду Іан Д. Сміт скритикував в середу, 21-го вересня американсько-британський плян передачі влади в Родезії у руки чорної більшости кажучи, що цей плян рівняється намаганням впровадити до Родезії совєтсько зорієнтованих терористів, які продістаються до Родезії із своїх баз розположених на території Замбії і Мозамбіку. Сміт, який очолює уряд білої меншости заявляє, що в Родезії живе 268,000 білих і 6,3 мільйонів чорних, але між ними немає ворожнечі. Він погоджується, що владу в країні треба передавати автохтонному населенню, але не під тиском сили зі зовні, бо ті партизанські частини, які діють на території Родезії, що їх підтримує Совєтський Союз та інші комуністичні держави, не мають жадного відношення до Родезії і є напасниками на чужій території. „Ми остаточно прийшли до переконання, — заявив Сміт, — що треба повільно резиґнувати з політики дискримінації основаної на кольорі шкіри людини". При тому він додав, що вже в найближчому майбутньому Родезія матиме комбінований уряд, складений з білих і чорних представників, які репрезентують населення країни і віддзеркалюють його бажання. Сміт, розмовляючи з кореспондентами в будинку парляменту, до речі вперше після його перемоги у виборах в серпні ц.р., заявив, що він стрінеться з міністром закордонних справ Великої Британії д-ром Дейвідом Овеном, амбасадором ЗСА до ОН Андрю Янґом і перегляне американсько-британський плян, до якого він особисто і члени його уряду мають певні застереження.

Найбільше роззлобила Сміта пропозиція в пляні, щоб Родезія постепенно передавала владу в руки Патріотичного Фронту (так себе називають теперішні партизани) і щоб це передавання відбувалося під наглядом окремої комісії ОН і африканських держав: Мозамбіку, Танзанії, Замбії та інших. Сміт також критикував поведінку британської делеґації і нетактовні вислови амбасадора Янґа.

Український мистець з Польщі захоплений українською громадою в ЗСА і Канаді

Джерзі Сити (В. Т-ець). — „Я захоплений тим великим зацікавленням до мистецтва, що його виявляють українці, які поселилися в ЗСА і Канаді, як теж захоплює мене зорганізованість українського життя в загальному в тих країнах" — заявив під час недавніх відвідин редакції „Свободи" мистець-маляр Тирс Венгринович з Кракова, який прибув до Америки на кількамісячні відвідини. У розмові з редакторами мистець Венгринович, який відвідав „Свободу" у товаристві мгра Ярослава Рака і свого сина, Олімпія Венгриновича, сказав, що зацікавлення українцями ЗСА і Канади мистецтвом він запримітив не тільки під час цієї поїздки, але також у 1972-му році, коли вперше відвідував північно-американський континент. Його здивував факт, що така велика кількість українців різних поколінь відвідує мистецькі виставки, різні культурні імпрези, закуповує мистецькі твори. Приємно здивувало



Тирс Венгринович

його теж те, що українська громада в ЗСА і Канаді так добре зорганізована і така активна в різних ділянках.

Мистець Венгринович, який зокрема цікавиться графікою та екслібрисами, під час теперішньої поїздки вже мав, або ще матиме виставки своїх творів на Союзівці — відпочинково-виховній оселі УНСоюзу, у Вайлдвуді, Н. Дж., на оселі УРСоюзу „Верховина", в Гантері, Н. Й., як теж у Філядельфії, в Нюарку-Ірвінгтон (2-го жовтня), а також у Ню Йорку, Детройті, Чікаґо та інших місцевостях.

УКРАЇНКИ НЮ ЙОРКУ ЗАПОВІДАЮТЬ 8-ДЕННУ ГОЛОДІВКУ БІЛЯ БУДИНКУ ОН В ОБОРОНІ ПРАВ УКРАЇНИ



Під час відвідин у „Свободі". На фото (зліва): Стефанія Букшована, Марія Нестерчук, Роман Крупка, ред. Зенон Снилик, Дарія Степаняк, ред. Любов Коленська, головний секретар УНСоюзу Володимир Сохан, мгр Іван Базарко, д-р Софія Карпинська, Іванна Кононів і головний контролер УНСоюзу д-р Іван Скальчук.

Ню Йорк. — З ініціятиви Об'єднання жіночих організацій Ню Йорку і метрополії в обороні українських політичних в'язнів і під патронатом УККА в рамках дальшої акції в обороні людських і національних прав України та піддержки становища президента Картера, тут біля головної квартири Об'єднаних Націй відбудеться восьмиденна голодівка, починаючи від понеділка, 26-го вересня, до вівтірка, 4-го жовтня. Ця акція намірена як продовження масової маніфестації і демонстрації, які відбулись в неділю, 18-го вересня, в цій метрополії, що є осідком Об'єднаних Націй, а її головною темою є звернути увагу чільних представників усіх держав світу, які беруть участь в нарадах Генеральної Асамблеї, на переслідування, арешти і русифікаційний натиск в Україні. Голодівка проходитиме під гаслом солідарности з українськими політв'язнями, які рівнож плянують ряд акцій під час другої фази Белградської конференції, що починається у вівторок, 4-го жовтня. Саме в цей день президент Картер прибуде до Ню Йорку і виголосить промову в Об'єднаних Націях про „стан світу".

Група членкинь ініціятивної групи відвідала редакцію „Свободи" в товаристві мгра Івана Базарка, адміністративного директора УККА, і службовця канцелярії УККА Романа Крупки, в середу, 21-го вересня, інформуючи про заплановану голодівку. Пригадуючи про ефективність ініційованих цією групою серії раніших голодівок в обороні українських політв'язнів, членкині звертається із закликом до молоді та чоловіків приєднатися до цієї чергової акції в будь-який час восьмиденної голодівки. Беручи до уваги існуючі обставини в Ню Йорку, вони особливо очікують чоловіків, які хоронили б їх від небажаних інтрузів.

Всі охочі приєднатися до цієї акції повинні зголошувати свою участь в централі УККА, телефонуючи на число (212) 228-6840.

В розмовах з членами редакції „Свободи" і головними урядовцями УНСоюзу взяли участь, крім пп. Базарка і Крупки пані: Стефанія Букшована, Марія Нестерчук, Дарія Степаняк, д-р Софія Карпинська та Іванна Кононів.

Совєтські дисиденти вважають себе за „внутрішніх еміґрантів", звертаються до Картера і Брежнєва

Москва. — Сім совєтських дисидентів, які вже раніше відбули різні строки ув'язнення в совєтських тюрмах і концтаборах, звернулися листами до президента Картера і Леоніда Брежнєва з проханням дозволити їм виеміґрувати з СССР та поселитися в ЗСА, інформує кореспондент „Ню Йорк Таймс-у" Кристофер Врен в цьому щоденнику з 23-го вересня. В цій групі є трьох росіян, трьох литовців і один жид.

В листі стверджується, що ці колишні дисиденти, які сьогодні не є заанґажовані в жадному антирежимному русі, почувають себе „внутрішніми еміґрантами" в СССР та при всіх намаганнях не можуть пристосуватися до суспільно-політичної системи, в якій вони живуть.

„Ми вже не стараємося змінити цю систему", — заявив Вячеслав Репніков, який вісім років тому був звільнений після відбуття десятилітнього строку ув'язнення. — „Ми вже давно покинули спроби вплинути на цю систему".

В. Репніков, якому 42 роки, ще молодим юнаком був посаджений на два роки в ленінґрадську „психушку", а в 1959-му році був засуджений на 10 років ув'язнення за антисовєтську пропаганду і зв'язки з американською Центральною Розвідчою Агенцією.

„Ми не є інакшими сьогодні тому, що ми були в концтаборах. Ми були в таборах тому, що ми були інакшими", — заявив Репніков, додаючи, що він знаходить більш спільну мову з його литовським приятелем з таборів, Ромасом Ґедрою, ніж з працівниками на фабриці в Струніно, 90 миль на схід від Москви, де він затруднений як звичайний робітник. Його товариші по праці тільки й говорять про „одіж, поживу й алькоголь".

Крім Репнікова, листа підписали: його приятель Іван Овгенніков, 48 років, який був втік на Захід після Другої світової війни, дався намовити на поворот, а опісля був засуджений на 7 років ув'язнення; Віктор Семйонов, 38 років, який рівнож старався втекти на Захід, коли ще був військовиком, був зловлений КГБ і засуджений на 10 літ ув'язнення; Р. Ґедра, 33 роки, який відбув 5 років ув'язнення за спробу схопити літак і втекти на Захід; Біруте Пасіліене, 48-річна литовка з Каунасу, яка відбула три роки ув'язнення за активність в литовському підпільному русі під час Другої світової війни; Алексас Пасіліс, 27-річний литовець з Клайпеди, який був засуджений на чотири роки ув'язнення за антисовєтську активність, і Юрій Ґрімм, 42-річний жид з Москви, який відбув два роки ув'язнення за антисовєтську активність.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Перевага демократії

Свого часу відомий югославський мислитель-дисидент Мілован Джілас, якого комуністичний режим Тіта кількакратно запроторював до в'язниці за висловлені ним погляди, помістив був на сторінках німецької газети ,,Ді Вельт'' промовисту статтю на тему переваги західньої демократичної системи над системою комуністичною, заявляючи, що ,,східній бюрократичний і диктаторський соціялізм'' поступається демократичному капіталізмові'' майже в кожному відношенні.

Джілас не одинокий у східньоевропейських країнах інтелектуаліст, який досі висловлюється до цієї теми. З аналогічними думками виступили також інші, колись ортодоксальні комуністи, як наприклад, поляк Лєшек Колаковський, чех Ян Смєрни та інші, стверджуючи, що вони не виступають, як прихильники Заходу, а подають тільки факти. ,,На Заході, — стверджують вони, — ми завжди можемо знайти підтримку для нашої впертої, дуже часто безнадійної, завжди самовідданої боротьби за інтелектуальну свободу''. Захід і його система дуже часто є для них порятунком не тільки духового, але також фізичного життя. Джілас вказує також на помилки тих теоретиків, які насмілюються твердити, що капіталістична система не прогресує, що вона, мовляв, закостеніла, і тому на Заході мусить прийти до встановлення лівих або правих диктатур. Джілас цілком слушно стверджує, що сьогодні не можна вже дивитися на капіталістичну систему очима XIX і початків XX сторіччя, бо старий авантурницький імперіялізм капіталістичних держав вже давно не існує на Заході,його скоріше треба шукати у відродженій формі в багатьох соціялістичних країнах на Сході. Захід — каже Джілас, — вже давно відмовився від бажання перебудувати світ на свій смак, і своїми гуманістичними якостями ближче стоїть до здійснення деяких соціяльних ідеалів, як східньоевропейські режими.

Оцінюючи сучасну політичну ситуацію у Східній Европі, Джілас і його однодумці висловлюють думки майже тотожні до своїх західніх колеґ, що у комуністичних державах наступила, проти волі режимів, внутрішня диференціяція, що офіційна ідеологія перебуває в стані застою, хоч її тут і там використовують ще режими для тиску на маси; що режими вже не можуть контролювати повністю життя підлеглих їм громадян; що повернення до старих методів правління, тобто централізації влади, є неможливе і, врешті, що спроби наладнати співпрацю між поодинокими комуністичними партіями на базі існуючої ідеології не принесли бажаних успіхів і виникнення, наприклад, еврокомунізму є цілком природним явищем, бо людина, яка має змогу жити в системі свободи і порівнювати її із рабовласницькою системою в СССР, ніколи не буде слухняним знаряддям в руках диктаторів та відмовиться ходити в ярмі.

З думками Джіласа і його друзів, опонентів до теперішніх комуністичних режимів у Східній Европі, повинні б основніше познайомитись ті теоретики на Заході, які, шукаючи оправдання своїх раніших міркувань, намагаються твердити, що систему в СССР, мовляв можна змінити, поправити, здемократизувати, забуваючи, що неефективність системи не можна усунути, бо вона є складовою частиною самої системи. Отже, не може бути сумніву, що час працює в користь західніх демократій. Тому Москва так боїться виміни людьми й ідеями, бо ця виміна може закінчитися тільки цілковитою компромітацією сьогоднішньої комуно-московської терористичної системи, отже приспішити її остаточний провал.

ПОЧЕСНИЙ ОБОВ'ЯЗОК

Звернення Преосвященнішого Митрополита Мстислава, Первосвятителя Української Православної Церкви в США до учасників Великої Всеукраїнської Маніфестації в обороні Прав Людини 18 вересня 1977 року в Ню Йорку.

Мої Дорогі!

Мій похилий вік і присущі йому немочі перешкодили мені бути сьогодні разом з Вами, що зібралися великою громадою боронити зневажене насильниками право України на вільне і самобутнє життя.

Ви будете вимагати пошанування Богом дарованого людині права на національну окремішність і соціяльну справедливість. Таке самозрозуміле домагання стане водночас виявом рішучого протесту проти зростаючого все насилля Москви над народами, які, проти їхньої волі і насильно, знайшлися у межах сучасної російської імперії.

Серед цих народів, український склав на вівтар боротьби з людоненависниками найбільшу жертву: — до мільйонів відомих і невідомих могил українських страдників, виростають щодня все нові і нові, а мури московських в'язниць і катівень і далі без перерви заповнюють московські насильники найкращими синами і дочками нашої нації. Гостро відчуваю у ці хвилини біль Вашої душі з цього приводу і всеціло приєднуюсь до Вашого слушного протесту.

Організація, що її ще досі звуть чомусь ,,Об'єднаними Націями'', перед сірими і похмурами мурами якої тепер стоїте, хоч і покликана була людьми доброї волі до опіки над страждучими і поневоленими, з кожним днем стає все більш сліпою і байдужою на людську недолю та вперто вже промовчує про наростаюче все знущання над людиною і народами в країні найбільшого жаху, що зве себе Союзом Совєтських Соціялістичних Республік. Торгаші, що опанували той будинок всього і тільки пустословлять у ньому та бенкетують над згарищами і руїнами чужих їм національних святинь та храмів духової і матеріяльної культури. Сумна дійсність!

Проте, ми, яким доля судила перебувати в країні свободи, покликані до почесного обов'язку — полегшувати терпіння наших Братів і Сестер, що знайшлись у тяжкій неволі, та підбадьорювати їх усіх — нескорених. Тож вдаряйте у мури байдужости і ворожости своїм палким словом та знайте, що спасенними колись виявляться Ваші зусилля. І, що головне, не зневірюйтеся, якщо Ваші змагання не дають наявних наслідків. Ці змагання — потіха переслідуваним і пригадка катам, що справедливий суд над ними уже гряде!

Поєднуючись духово з Вами, кличу Господнє благословення на Ваші сьогоднішні зусилля!

Ваш у Христі
— Мстислав, Митрополит

18 вересня 1977 року.
Оселя Св. Ап. Андрія
в Бавнд Бруку, США.

М. Платковський

ЧОМУ САМЕ В НІМЕЧЧИНІ?

В час, коли пишуть ці рядки, проминуло вже 10 днів, як уся Західня Німеччина перебуває під жахливим враженням схоплення терористами президента німецького ,,Союзу працедавців'' Шлаєра, при чому були убиті особи, що його супроводжували: 3 поліцисти і шофер. Після схоплення лідера берлінських християнських демократів Лоренца, якого визволено взамін за перебуваючих у в'язницях 5-ох терористів, довший час панував спокій щодо терористичних акцій. Але від Великодня ц.р. терористи посилили свою ,,діяльність''. Протягом кількох місяців, не рахуючи підкладання бомб чи розповсюдження летючок, сталися три поважні і жахливі випадки: вбиття на вулиці проїжджаючого автом генерального прокурора Німецької Федеративної Республіки Бубака (разом з ним згинуло ще дві особи); вбиття в його власному домі президента Дрезденського банку Понта (в чому головну ролю відограла його хрещениця, дочка відомого адвоката і приятеля забитого); тепер схоплення Шлаєра.

Терористи вимагають за звільнення Шлаєра випущення з в'язниць 11-ох терористів, засуджених здебільшого на досмертне ув'язнення за вбивства у кількох випадках та інші злочини. Серед цих 11-ох фігурують 4, так би мовити, лідери терористичних змовників, суд над якими недавно закінчився, що і приспішило, правдоподібно, активність їх ,,колеґ'', що перебували десь в підпіллі на волі.

До цих коротких вступних інформацій можна було б додати багато цікавих і просто таки неймовірних подробиць: походження терористів здебільшого із заможних й інтелігентних родин (діти адвокатів, професорів, навіть священиків); доведена вже в кількох випадках змова адвокатів, що боронили підсудних, з терористами; безсилість поліції відшукати криївку терористів чи запобігти новим атентатам; полеміка між урядовою коаліцією і опозицією на тему загострення засобів для поборювання терористів; число тих, які симпатизують терористам і дають їм можливість ховатися від поліції і доконувати атентати (подавалося число сотні активних терористів і 600 ,,симпатизантів'', а тепер уже говориться про тисячу активних і біля десяти тисяч їх прихильників) і т.д., і т.і. Але все це може цікавити лише читача, який спеціяльно студіював би цю справу, а тому не входить до теми цієї статті.

Терористи відразу поставили ультиматум щодо терміну і способу звільнення з в'язниць їх однодумців. Але минає от уже 10 днів і терміни продовжуються, розпочалися переговори через спеціяльних посередників і ще не видно кінця цілої справи, ані не відомо, який буде цей кінець. Чому зволікають терористи? На думку одних, їм насамперед ідеться про звільнення своїх товаришів або й зверхників, а тому вони не хотять здійснити погрози, себто убити схопленого Шлаєра. Інші вважають, що терористам ідеться про створення замішання як серед урядово-політичних кіл, так і серед усього громадянства, і викликання стану, що дорівнював би громадянській війні.

І справді, як не намагається уряд і провідні політичні кола (включно з опозицією, бо тепер сидять і радяться при одному столі і урядова коаліція, і опозиція) ,,робити добру міну до поганої гри'', проте замішання, якщо не параліч в усіх ділянках державного життя, таки мають місце. Всі говорять, нараджуються і відбувають довгогодинні засідання в справі схоплення Шлаєра та витвореної в зв'язку з цим ситуації. Відложені візити чужоземних політиків (напр. приїзд до Бонну англійського прем'єра); відкликані терміни для цілого ряду важливих справ; міністри, члени парляменту і високі урядовці чекають на покликання їх на наради т. св. ,,кризового штабу'' на чолі з канцлером і т.д. Відійшли на другий плян господарські справи, ріст цін, безробіття — обговорюють необхідність нових законів для облегчення боротьби з тероризмом. В деяких газетах різні автори пишуть про те, що витворився стан громадянської війни. Інші їм заперечують, вважаючи, що говорити про громадянську війну — це, власне, те, чого хотять терористи.

Але, справді, чи є загрожена німецька держава, як про це пишуть газети? Чи справді можуть викликати стан громадянської війни оті кілька сот брутальних і на все готових терористів і кілька тисяч їх симпатизантів, яких, до речі, чимало є серед студентів і навіть професорів та інших інтелектуалістів? Якщо кожний політик, кожний вищий урядовець в судівництві чи в поліції, кожний визначніший фінансіст чи промисловець будуть непевні свого життя (а мешкання багатьох з них уже обернулися в твердині з колючими дротами і озброєною вартою), якщо відчувається велика знеохота серед поліції (якій одні закидають нездібність, а другі вважають, що вона ,,зашвидко'' стріляє), якщо вже чуються голоси про притягнення до боротьби з терористами частин армії, — то це все може таки довести до стану громадянської війни.

Зволікають у справі Шлаєра не тільки терористи, зволікає і уряд, не кажучи покищо ні ,,так'', ані ,,ні'' на вимоги терористів. Це зрозуміло: поперше — він хоче мати час, щоб уможливити поліції знайти криївку із схопленим Шлаєром (хоч урядові й поліційні чинники заборонили всі повідомлення у справі Шлаєра,

(Закінчення на стор. 5-ій)

І. Вовчук

РОЗБУРХУЮТЬ І АКТИВІЗУЮТЬ

(2)

Яка країна може дозволити на таку барабанщину, з величезними затратами часу і коштів. Ми іноді обурюємось на марнотратство тутешніх виборів. А вони, в порівнянні з витратами на обговорення брежнєвської конституції, дуже мізерні. Але в Кремлі знають що роблять. Так організоване обговорення має посилити колективну відповідальність за діло кожного, забиваючи памороки ,,всенароднього'' барабанщиного. Не зпроста ж в 11 числі ,,Комуніста'' наведено, як дороговказ, побажання москвичів, які начебто, домагаються щоб в конституції було додано статтю про колективну відповідальність. А кожен має відповідати не лише за доручене йому діло, а й за цілість. Подібні домагання ухвалюють і в Харкові. Все те, очевидно, унапрямлюється, ведеться надійний облік обговорення, яким забезпечується пляновість думання у людей.

В Україні, як твердить московський намісник В. Щербицький, ,,на підприємствах постав і поширюється рух бригад за колективну моральну і матеріяльну відповідальність у виконанні дисципліни праці і суспільного ладу'' (,,Комуніст'' ч. 8). У свій час Л. Троцький так окреслив засади большевицького колективізму в імперії СССР: ,,Того, хто не погоджується, треба викинути, хто має сумнів, той близький до непогодження, а хто питає, той має сумнів''. За засадою колективістичної ,,демократії'' людина має слухати, мовчати, удаючи, що ,,благоденствує''.

В колективній відповідальності твориться ,,однорідне суспільство'' безликости, де ніхто не має виділятись, один як всі. В інформаційному повідомленні про травневий пленум ЦК КПСС підкреслено, як досягнення за брежнєвського владування, що ,,росте соціяльна однорідність совєтського суспільства (,,Комуніст'' ч. 8)''. Служилу інтелігенцію, ,,образованщину'', доведену до духовного обезличення, поставлено на службі утвердження державної брехні. Відчужена від національних спільнот з їхнім духовим кліматом, впряжена в імперського воза єдинодержавства, вона допомагає ханатові Політбюро ліквідувати залишки союзовости в імперському комплексі СССР і перетворювати його на Московію — однорідне замкнуте суспільство безликости.

Стовпами новітньої цивілізації і духової культури були і є людські особистості, які в своїй творчості вибивалися крізь особи. В суспільстві безликости, закони для якого закріпляє брежнєвська конституція виміром людської особистости є уміння підкорити себе урядовим вимогам дня безликого колективу, — бути таким, як всі. В своєму листі до президента Картера письменник Гелій Снєгірьов вказує, як на велику трагедію брежнєвського ,,уоднорідження'' суспільства, що безлика ,,образованщина'' України ,,боїться і не хоче називати себе українцями''. ,,Однорідне суспільство'' безликости — страшний витвір імперського большевизму в його політиці національно-культурного винародовлення.

Безликість уміє бути галасливою і своєю настирливістю пробиватись у світ поза московське царство і запаморочувати ,,гуманізмом'' та ,,демократизмом'' брежнєвської конституції ліберальствуючі кола, залучуючи їх до обговорення проєкту.

xxx xxx
xxx

В урядовому офіціозі ,,Ізвєстія'' за 22 липня вміщено статтю професора філософії Бриджпортського університету, Говарда Парсонса, — ,,Найгармонійніше суспільство''. Побудували його, за твердженням професора філософії, ,,совєтські люди''. А шестидесятирічне будівництво його ,,є одним з найбільших соціяльних досягнень двадцятого століття'' — такої філософії повчає професор американських студентів. Отож: і очищення землі російської від ,,комах'', як називав Ленін всіх інакодумаючих, і узаконення терору, і творення спеціяльного ордену ,,м'ясорубників'', що розстрілювали десятки мільйонів, і виселення цілих народів, і організація голодової облоги України — все це у професора філософії ,,великі осяги''.

(Продовження буде)

З НАШИХ БУДНІВ

СПІВЧУТТЯ І ҐРАТУЛЯЦІЇ

Пише мені дорога землячка з рідного табору, пані Віра: ,,Не знаю, чи маю співчувати, чи поґратулювати за те, що пан добродій Демиденко з Філядельфії так опатрав Вас у ,,Свободі'' з 1-го вересня, в ,,Голосах читачів''?.. Формально, то ніби він має рацію, що альпійська фіялка не є едельвайсом, і в цьому місці Ви справді наколотили ,,гороху з капустою'', — як той пан пише. З другого ж боку беручи справу, Ви не писали наукової довідки про високогірську рістню, лише посмертну згадку, присвячену покійному поетові, Андрієві Гарасевичеві, що загинув 30 років тому трагічною смертю альпініста. Це і є ,,центральна тема'' фейлетона, а п. Демиденко, ніби її не помічаючи, причепився до фіялок, ,,китичок'' і ,,жменьок''.

Я особисто виправдовую Вас за недостатнє знання ботаніки, бож і звідки Ви могли знати, що таке альпійська фіялка, а що едельвайс?.. Наскільки пригадую собі з табору ,,Орлик'', Ви по горах не дряпались, бо належали до ,,клюбу астматиків'', частенько гостювали в таборовій лікарні, або вигрівалися на сонечку, проти 8-го бльоку. Ви, пригадую собі, задихались навіть тоді, коли йшли по-рівному, до кухні по ,,зупу''. Зате Ви залюбки брали участь в прогулянках автобусом, що їх організував пан доктор В. Ленець. Пригадуєте?..''

(Розуміється, що пригадую! Особливо яскраво вбилась мені в тямку триденна прогулянка автобусом до Міттенвальду, на ,,Свято Весни'', бо тоді мою хату, а радше кімнату...обікрали. — Прим. автора).

,,Якщо за ,,напасть'' п. Демиденка можна Вам співчувати, — пише далі дорога землячка, — то треба Вам поґратулювати за те ,,пабліситі'', яке Ви дістали, дякуючи його критиці в ,,Свободі''. Може з десяток моїх подруг, що стало телефонують до мене, зачинали розмову словами: ,,Чи ти читала, як розкритикували Ікера за якісь фіялки?'' Або: ,,Але ж дав йому бобу той Демиденко''! Навіть ці пані, які ніколи не читали Ваших фейлетонів, тепер зацікавились і слідкують за ними, чи, бува, не притрапиться знову подібна нагода, коли Вас візьмуть ,,до ґальопу'', — як казали колись у Львові, — за якесь інше ,,мовонезнавство''. Бажаю дальших успіхів на невдячній літературній ниві!'' — закінчила листа пані Віра.

Дуже дякую і за такі бажання!

Ікер

Л. Дончук

НА КУБАНІ

(1)

Могутні хвилі розбурханого моря революції в Росії зірвали наш маленький родинний човник з якоря на рідній Полтавщині і занесли на Кубань, до міста Єкатеринодару.

А сталося це так: після нашого першого знайомства з большевиками, коли мого батька, сільського священика, їхній карний загін побив до півсмерти і тільки чудо врятувало його від розстрілу, вся наша родина стала панічно боятися комуністів.

Не пам'ятаю, яким чином мама одержала вістку від своєї сестри з Кубані, де її чоловік о. Федір Костів, був священиком. В листі вона кликала нас до себе, запевняючи, що кубанські козаки нізащо не пустять на свою землю большевиків.

Ми й рушили в небезпечну путь... Їхали довго з усякими неприємними пригодами і нарешті прибилися до міста Єкатеринодару.

Там зустріли нас по-рідному. Хоч родина ця мала семеро дітей, а так само при них жив старенький батько о. Федора, та вони без жадного невдоволення приютили нас трьох у своєму приміщенні. Складалося воно з двох досить великих кімнат і просторої кухні. Я, навіть не пам'ятаю, як ми там розмістилися.

За якийсь тиждень о. Федір знайшов для нас кімнатку, де ми спали, але цілі дні ми проводили в родині Костівих, там же й харчувалися. Ні про яку плату від нас тітка Настя не хотіла й чути. Лагідно сміючись, казала:

— Де харчуються десятеро, там прохарчуються й тринадцятеро.

Кілька місяців пожили ми там досить спокійно. Батько час від часу правив Службу Божу в церкві, де о. Федір був настоятелем.

Та, раптом, в другій половині 1919 року ситуація різко змінилася. Після того, як Денікін розстріляв (чи повісив) членів Кубанського Уряду, кубанці покинули фронт і стали повертатися додому. Може, не зовсім так було, але я пишу так, як до моєї свідомости доходили тодішні події. Була я тоді підлітком.

Денікінський фронт шаленими темпами покотився на південь і навесні 1920-го року Єкатеринодар зайняла Червона Армія. Так нам і не пощастило втекти від сатанинської червоної влади.

Спочатку, коли большевики окупували Кубань, увага їхнього уряду була ще зосереджена на війні з Українською Армією, з білоґвардійцями, з Польщею, а так само в їхньому тилу, в Україні, був неспокій, там з'явилися різні повстанські загони, що з усіх боків наскакували на війська Червоної Армії. Тому великих змін нова влада на Кубані ще не заводила. Пізніше почала ,,господарити'' певніше.

Хоч Кубань зі своїми незмірними розлогими полями — багатющий край, та, дякуючи ,,мудрому керівництву'' комуністичної влади, козаки перестали возити на базар свою продукцію, і в місті почала відчуватися нестача харчів. Особливо це відбивалося на родині Костівих, де треба було годувати семеро дітей.

О. Федір вирішив іти до єпископа і просити у нього призначення на приход десь у станиці, бо в місті їм стало неможливо жити.

Не гаючи часу, так він зробив і йому пощастило: саме тоді, коли був у архиєрея, туди приїхав церковний староста з станиці Ново-Титарівської, що була розташована 20 кілометрів від Єкатеринодару, перейменованого большевиками на Краснодар, просити, щоб їм призначили священика.

Там же й домовилися, що о. Федір переїде туди та й візьме з собою на поміч ще одного священика, він мав на увазі мого батька. Староста не перечив, усміхаючись у довгі козацькі вуса, пробасив:

— Хай і о. Тимофій їдуть, ми утримаємо не тільки двох, а й десять.

В скорому часі з станиці приїхали кілька підвід і забрали наших дві родини з усім немудрим майном.

Ново-Титарівська станція розтягнулася на кілька кілометрів і там було три церкви. Наша, де служив о. Федір і мій батько, була майже скраю, у східній частині станиці. Це була церква Св. Покрови Божої Матері, в центрі була ще одна церква, а в західній частині станиці — третя.

З цікавістю приглядалась я до потомків наших запорожців, яких колись занесла туди доля. В станиці, де більшість мешканців були козачого стану, жили ще й іногородні, козаки їх звали городовиками, що не були приписані до козаків. Хоч іногородні землі не мали, але жили заможно, добре заробляючи різним ремеслом.

Офіційно по-російському вони звалися іногородніми, та козаки часто зневажливо називали їх ,,гамселами''. Це були пришельці з Росії, і хоч вони не були бідними, та все таки їхня симпатія була на боці большевиків, яких вони з радістю вітали. Це створило між цими двома станами ще глибшу прірву, яка й до революції була досить глибока. Жаден козак, чи козачка не одружувалися з ,,гамселами'', козацька молодь навіть не ходила ,,на вулицю, де розважалися городовики. Після революції, коли городовики виявили себе симпатиками большевиків, то ця ,,холодна війна'' часто переходила в ,,гарячу'' і нерідко виникали бійки поміж молоддю цих двох станів.

Говорили кубанці по-українському, хоч і з домішкою російських слів, як то кажуть, ,,суржиком''. Цікавилися Україною, нашою Полтавщиною, з гордістю розповідали про своїх предків — славних запорожців. Але коли їх питали, чи вони вважають себе українцями, вони відповідали: ,,ми — козаки''. Більшість же козачої інтелігенції з молодої ґенерації, яких я там зустрічала, вважали себе українцями, та Росія старанно русифікувала цей край, і більшість станичної інтелігенції були ,,городовики'', тобто, пришельці з Росії. В цьому я переконалася, коли вчилася в станичному ,,Реальном учіліще'', що було середньою школою для дівчат і для хлопців. Тут велика більшість викладачів мали російські прізвища і говорили з виразним російським акцентом. Незначна кількість учителів були з кубанських козаків, які, безперечно, теж говорили по-російському, але їх видавав ,,хахлацький'' акцент.

До станиці ми прибули на початку літа, поселили нас у козака з прізвищем Коваленко. З одного боку була садиба його брата, а другим сусідом був козак на прізвище Бойко. Були там теж такі прізвища: Миколенко, Петренко, Гайовий та інші, що виявляли їхнє українське походження.

Хоч взагалі козаки вороже ставилися до пришельців, особливо після революції і большевицької перемоги, та нас вони привітали щиро, зі співчуттям. Тепло зустріли нас, бо ми прибули з Полтавщини, до якої в багатьох з них був сантимент, як до країни їхніх предків. Ми в їхніх очах не були ворожими москалями, а своїми людьми. Ставилися вони до нас без застереження, з довір'ям, як до родини священика, та співчували нам, бо ми були втікачами від ненависного їм комунізму.

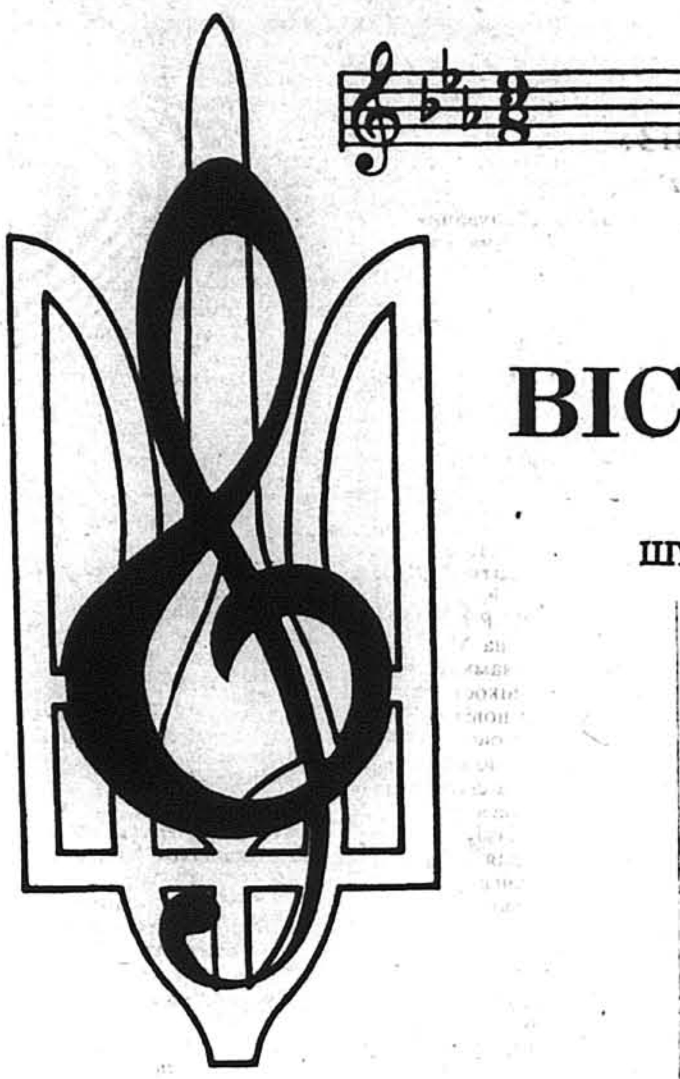
За час свого перебування на Кубані, мені не раз роводилося чути, як старші козаки дорікали молодим, що вони не втрималися й пустили московських большевиків на їхню ,,привольну'' Кубань. Вони казали: ,,а що, проміняли шапку на картуз?!'' Шапка — це символ козацького стану, а картуз — кацапського...

У брата нашого господаря, що жив по сусідству, була дочка Наталочка, підліток, як і я. Ми з нею заприятелювали. Вона мені багато розповідала про ,,життя-буття'' кубанських козаків, про їхні звичаї. Дещо я пам'ятаю й тепер, але в цей жмут спогадів вміщати не буду, бо допис вийде задовгий, і редактор накладе вето.

Минало літо, під час якого ми стільки їли різної городини, садовини, кавунів, динь, як ніколи раніше. Взагалі козачки нами опікувалися, як бідними втікачами і приносили завжди ,,гостинці'': то білу високу паляницю, свіжо спечену, то молока,, чи яєчок, масла, сметани, а часом і м'яса — курку або качку. В суботу обов'язково був у нас солодкий пиріг — вліті зі свіжою садовиною, восени, чи взимі — з ,,сушнею''. Нас так відгодовували, що скоро ми стали забувати, як то бути голодними.

Восени я вступила до ,,Реального учіліща'', до якого було досить далеко ходити, але ми з Наталочкою бігали туди ,,за-охотки''.

[Продовження буде]





ВІСТІ УКРАЇНСЬКОЇ ОПЕРИ

№ 2, ОСІНЬ, 1977. UKRAINIAN OPERA INC.. P. O. BOX 265, MASTIC, N.Y. 11950

ШУКАЄМО ПРИЯТЕЛІВ УКРАЇНСЬКОГО ОПЕРОВОГО МИСТЕЦТВА

„Наша дума, наша пісня,
Не вмре, не загине:
От де, люди, наша слава,
Слава України!"

ПІДГОТОВА ФЕСТИВАЛЮ УКРАЇНСЬКОЇ ОПЕРИ

Мистецький Ансамбль Корпорації розпочав підготову до великого Фестивалю Української Опери, у якому візьмуть участь кращі українські оперові сили з Америки і Канади, в тому молоді солісти і солістки. Фестиваль-концерт відбуватиметься як монтаж, на тлі декорацій та в ношах тих оперових героїв, партії яких будуть виконані як сольові точки, дуети, терцети й ін.

Фестиваль Української Опери має на меті познайомити культурну громадськість у обох країнах з творчими силами Корпорації „Українська Опера" та пришвидчити зібрання фондів, необхідних для дальшої підготови опери „Назар Стодоля" до показів на сценах ЗСА і Канади.

ПЕТРО АНДРУСІВ — МИСТЕЦЬКИМ ДОРАДНИКОМ К"УО"

Корпорація „Українська Опера" запросила до співпраці видатного мистця-маляра, автора відомих історичних полотен, маестра Петра Андрусева як дорадника у справах історичної ноші, вигляду зброї, прикрас та ін. у минулих віках в Україні. Маестро прийняв запрошення та вже розробляє ес-к'зи одягів для опери „Ольга Київська" (українські й болгарські), дія якої відбувається в X столітті.

КОМПОЗИТОР ІГОР БІЛОГРУД

На запрошення К"УО" композитор Ігор Білогруд у Чикаго працює над оперою „Ольга Київська".

Народився 1916 р. на Полтавщині. Студіював у Київській Консерваторії, а потім у Гайдельберзі, в Німеччині. Маестро є видатним композитором, педагогом і піяністом, чиї твори публікують американські й українські нотні видавництва.

Ім'я композитора Ігоря Білогруда набуло розголосу ще на Батьківщині за симфонічну поему „Степ". Написав сюїту, балет, музику до „Лісової пісні" Лесі Українки, дитячу оперу про Червону Шапочку, фортеп'янові, камерні й вокальні твори. За кордоном відома його кантата „Мазепиним шляхом", а також найновіший твір — велична кантата для хору з оркестрою „Сонце свободи", до слів поетеси Ганни Черінь. 1977-й рік композитор Ігор Білогруд присвятив праці над оперою „Ольга Київська".

Член Асоціяції Діячів Української Культури.

КНЯГИНЯ ОЛЬГА

На клич її, у сиву давнину,
Неначе повінь із степів
мутну,
Дружинники в боях великих
Спиняли печенігів диких.

В добу поган, як темна
ніч, німу
Вона зоставила глуху пітьму
І увійшла у Христосяйне
світло.
Тоді, мов сонце в небесах
розквітло,
Коли Вона, у радіснім
привіті,
Із гір високих, над
стрімким Дніпром,
Народ хрестила
праведним хрестом —
Княгиня — перша
королева в світі!

Микола Щербак

НАРАДА АКТИВУ КОРПОРАЦІЇ „УКРАЇНСЬКА ОПЕРА"

Мастік, Н.Й. — Перша нарада Дирекції та активних членів Корпорації „Українська Опера" відбулася 28. 6. 1977 р. в м. Мастік на Лонґ Айленді.

На нараді, якою — у відсутності президента Корпорації п. Лева Рейнаровича — провадив секретар-скарбник Корпорації п. Микола Андреадіс, були між присутніми: композитор Ігор Білогруд із Чикаґо, віцепрезидент п-і Галина Андреадіс, голова Мистецької Ради Корпорації п. Михайло Яблонський, п-і Тамара Лихолай, п. Богдан Чаплинський, п. Володимир Карпинич, п. Ярослав Лещинський, п. Борис Берест, п. Л. Полтава, як пресовий референт. Під час наради п-і Марта Кокольська, перешкоджена обов'язками, повідомила телефонічно, що вона приєднується до рішення більшости.

Учасники наради прийняли до уваги резиґнацію з особистих причин президента Корпорації Л. Рейнаровича (листом з 23. 6. ц.р.). Лев Рейнарович надалі залишається в активному творчо-мистецькому складі Корпорації, а учасники наради однозгідно винесли йому подяку за проороблену працю в Українському Оперовому Ансамблі в Ню Йорку. Однак, Рада Директорів у складі пп. М. Яблонського як голови, Т. Лихолай, В. Карпинича і Б. Чаплинського, ухвалила і передала Дирекції рішення: покрити з Фонду Корпорації „УО" попередні борги Українського Оперового Ансамблю за оголошення у „Свободі" і виплатити 500 дол. гонорару музикознавцеві і дириґентові проф. Левові Стругацькому за оркестрування маловідомої дотепер опери Івана Вахнянина „Купало", але не покривати боргів Українського Оперового Ансамблю з 1972 року.

Головною причиною скликання наради було перше переслухання уривків із найновішої української історично-народної опери під наг. „ОЛЬГА КИЇВСЬКА", над якою працюють на замовлення Корпорації „Українська Опера" — маестро Ігор Білогруд і поет-лібретист Леонід Полтава. Уривки із усіх чотирьох актів дістали високу оцінку присутніх. Для опрацювання деталів, зокрема розбіжностей у деяких музичних і текстових фразах, співавтори залишалися ще кілька днів у Мастік. Опера, головною темою якої є перехід України-Руси від поганства до християнства, буде закінчена до кінця 1977 р. Окремі арії є вже в підготові до першого прилюдного виконання на „ФЕСТИВАЛІ УКРАЇНСЬКОЇ ОПЕРИ" ще ц. року. Підготова й вистава найновішої української опери, створеної в Америці, „ОЛЬГА КИЇВСЬКА", буде коштувати 50-55 000 дол.

На нараді вирішено підготувати, крім „Фестивалю Української Опери", в новій поставі, на високому мистецькому рівні оперу „НАЗАР СТОДОЛЯ" Т. Шевченка — К. Данькевича, та в новому оформленні деякі опери з клясичного українського репертуару, ще заки триватиме праця над оперою „Ольга Київська".

Учасники наради зобов'язалися попрацювати над приєднуванням нових звичайних членів (10 дол. річної вкладки, з правом голосу при виборах) до Корпорації „Українська Опера".

● **Діловий телефон** Корпорації „Українська Опера", від 10-ї ранку до 5-ї вечора: (516) 281-1155.

ПОДЯКА ЛЕВОВІ РЕЙНАРОВИЧЕВІ

Дирекція та учасники наради творчих працівників Корпорації „Українська Опера" прийняли 28. 6. 1977 р. з прикрістю повідомлення про резиґнацію з особистих причин маестра Лева Рейнаровича з посту президента Корпорації „Українська Опера", на який його було запрошено з осени 1976 р., як організатора і постійного керівника Українського Оперового Ансамблю в Ню Йорку.

Корпорація „Українська Опера" в Америці бажає успіхів видатному оперовому солістові Л. Рейнаровичеві, інформуючи, що він є надалі у складі мистецького ансамблю Корпорації та сподіваючись дальшої співпраці маестра Лева Рейнаровича на цій базі.

МОЛОДА КОРПОРАЦІЯ „УКРАЇНСЬКА ОПЕРА" ПОТРЕБУЄ ВАШОЇ МОРАЛЬНОЇ І ЕКОНОМІЧНОЇ ПІДТРИМКИ! ПАМ'ЯТАЙМО, ЩО КОЖНА ПОЖЕРТВА НЕ Є НІ ЗАМАЛОЮ, НІ ЗАВЕЛИКОЮ! КОЖНИЙ ВАШ ДОЛЯР ПОКРИВАЄТЬСЯ ДОЛЯРОМ ІЗ АМЕРИКАНСЬКОЇ СКАРБНИЦІ ПОЖЕРТВИ ВІДТЯГУЮТЬСЯ ВІД ПОДАТКУ.

ДО ІСТОРІЇ СТВОРЕННЯ КОРПОРАЦІЇ „УО"

У зв'язку з наростанням молодих українських професійних оперових сил у Америці та, одночасно, у зв'язку з помітним спадом у багатьох ділянках української культури за океаном, виникла минулого року думка створити Корпорацію „Українська Опера" в Америці.

Поштовхом до реалізації задуму був шляхетний жест видатної оперової солістки п-і Галини Андреадіс та українського мецената п. Євгена Шамо, які подарували не тільки прибуток з плит „Білі Лебеді" та „Модерні пісні", а також велику частину коштів їх продукції.

Корпорація „Українська Опера" виростала з Українського Оперового Ансамблю, заснованого понад 15 літ тому оперовим солістом Левом Рейнаровичем, при співпраці таких солістів опери, як п-і Марія Лисогір, п-і Марта Кокольська, композитор і музиколог проф. д-р Ігор Соневицький та ін. Минуло багато часу, і назріла потреба відновити Український Оперовий Ансамбль молодими фаховими силами, як солістів-співаків, так і музик у оркестрі, в балеті і т.д. Самозрозуміло, керівника Українського Оперового Ансамблю маестра Лева Рейнаровича було запрошено до співпраці, на пост президента молодої Корпорації.

Заходами інж. М. Андреадіса новостворену Корпорацію „Українська Опера" в Америці було заінкорпоровано та визнано стейтовими і федеральними властями. Корпорація одержала „чартер" неприбуткової культурної української установи, пожертви на працю якої відтягаються від податків. Кожний пожертвуваний доляр українською спільнотою покривається американськими стейтовими властями.

Після резиґнації з особистих причин маестра Лева Рейнаровича Корпорацію, згідно зі Статутом, очолила п-і Галина Андреадіс, як її президент, віцепрезидентом призначено п. Л. Єнсена, головою Мистецької Ради — п. Михайла Яблонського, функцію секретаря-скарбника виконує ініціятор створення Корпорації інж. М. Андреадіс, за фінансову контролю відповідає д-р Володимир Нестерчук, правним дорадником Корпорації є п. Едвард ДеВерна.

Провадячи збірку пожертв серед громадянства та приєднуючи членів у різних категоріях, Корпорація „Українська Опера" вже розпочала працю з літа 1977 р. над програмою „Фестиваль Української Опери" та підготовну працю над оперою „Назар Стодоля" Тараса Шевченка — Константина Данькевича.

З клясичного репертуару першою піде у 1977 році опера „КАТЕРИНА", М. Аркаса — Т. Шевченка.

Велика подяка маестрові п. Я. Ліщинському за організацію оркестри на 20 інструментів, яка жертвує свій гонорар Українській Опері.

Одночасно провадиться творча праця над створенням найновішої української закордонної опери „Ольга Київська" — перше творче замовлення Корпорації, яка покликана плекати, зберігати і розвивати українську мову і музично-вокальну культуру та давати змогу творчо виявляти себе молодим адептам оперового мистецтва і донести до громадянства в ЗСА і Канаді оперові твори, здійснені на високому мистецькому рівні. (Л. П.)

ЧЛЕНСТВО В КОРПОРАЦІЇ „УКРАЇНСЬКА ОПЕРА"

ПОЧЕСНІ ЧЛЕНИ — обираються Радою Директорів, не вплачують жодної суми — не мають права голосу.

ПОСТІЙНІ ЧЛЕНИ (ДОСМЕРТНІ): вплачують 1 000 дол. або більше;

ЧЛЕНИ НА 20 РОКІВ: вплачують одноразово 500 дол. або більше;

ЧЛЕНИ на 10 РОКІВ: вплачують одноразово 100 дол. або більше;

ЗВИЧАЙНІ ЧЛЕНИ: вплачують кожного року 10 дол. членських внесків. Всі члени, крім почесних, є основою Корпорації „Українська Опера", з правом голосу на Загальних Зборах Корпорації, є найвищим законодатним тілом цієї загальноукраїнської громадсько-мистецької Установи. Корпорація „УО" співпрацює з УККА, як найвищою українською політично-громадською репрезентацією української спільноти у цій державі. Корпорація „Українська Опера" співпрацює з АДУК у ЗСА.

ВИБЕРІТЬ ВЛАСНУ КАТЕГОРІЮ ЧЛЕНСТВА! СТАВАЙТЕ ЧЛЕНАМИ КОРПОРАЦІЇ! ПІДТРИМУЙТЕ ЄДИНУ УКРАЇНСЬКУ ОПЕРУ У ВІЛЬНОМУ СВІТІ, ПІДТРИМУЙТЕ УКРАЇНСЬКУ ВІЛЬНУ, НАЦІОНАЛЬНО-ХРИСТИЯНСЬКУ КУЛЬТУРУ ЗА ОКЕАНОМ! — ПІДТРИМУЙТЕ ТВОРЧУ МИСТЕЦЬКУ УКРАЇНСЬКУ МОЛОДЬ!

БЕЗ НАЦІОНАЛЬНОЇ КУЛЬТУРИ — НЕМАЄ НАЦІЇ!

ПОЖЕРТВИ НА УКРАЇНСЬКУ ОПЕРУ

а) За списком № 1 жертводавців, пожертви яких зайшли до 1976-77 фіскального року .... 3766 Дол.

б) Членські датки, які зайшли до 1976-77 фіскального року .... 440 Дол.

Всього .... 4206 Дол.

New York State Council of Arts
Дотація на 1977-78 фіскальний рік .... 5000 Дол.

СПИСОК ЖЕРТВОДАВЦІВ № 2

$ 500.- Bilohrud I.
$ 100.- Jensen L., Tenzer B., Szewciw I. Rev., Hutovich E., Zasadney V.
$ 50.- Novotny J. & V
$ 40.- Serna, Petryna R.
$ 25.- Szmata-Danko S. B
$ 20.- Jurkewycz E., Stan Wh. B.
$ 15.- Zabrodski S.
$ 13.- Beck M. J., Ronamiuk E., Jachtorowych O.
$ 10.- Nesterchuk G., Kucil R., Honchariw J. & L., Boyan P. B., Demydenko I. & L., Wasyliw H. & A., Nesterchuk G & T., Ivasutyn J. D., Popel G. & V., Priadka M.
$ 8.- Marenin G & H., Borysenko M., Savoyka L., Hymon J., Sagaty M. &S., Komorowsky O &E., Popowicz W. &J., Leschyshyn P & M., Zalucky T. & M., Kuczer W & K.
$ 5.- Stojko W. & M., Tershakovec I., Katreszko V., Popadiuk M. B., Sawka P., Kryzaniwsky M., Gerber V. & V., Szafranski W., Gordijszuk P. & M., Saliwon H., Rochman D., Tkaczuk R., Wanshula W. & N., Melnyczuk A. R.
$ 245.- Зібрано під час вистави в Ню-Йорку.
63.50 Пожертв менших як 5 дол. кожна.

Всього пожертв за списком № 2 - 1802.50

Микола Андреадіс, Скарбник

НАДСИЛАЙТЕ ПОЖЕРТВИ, СТАВАЙТЕ ЧЛЕНАМИ КОРПОРАЦІЇ!

Культура кожного народу вимагає масової підтримки і дотацій.

Навіть державні народи визначають великі суми на підтримку і розвиток свого мистецтва. Культура, мистецтво — це національний пашпорт серед народів світу. Опера синтезує в собі всі види мистецтв, від слова до пісні, від музики до танку, від акторської гри до декоративного мистецтва і т.д.

Українське оперове мистецтво на Батьківщині — в стані найбільшого дотепер переслідування, пригнічення та русифікації. Українські композитори в так зв. УССР або замовкли, або змушені писати „опера" про комуністично-московський режим та ще й вихваляти його за нещастя й муки України.

Американський народ і Уряд відкинули політику „перетоплюючого казана" в час могутньої ходи творчого, будуючого націоналізму по всій земній кулі. Національні чи етнічні різноманітні культури, якщо вони мають у Америці сили для становлення і розвитку, — це побажані гості у країні Вашингтона. Вони збагачують і урізноманітнюють молоду американську культуру.

Американські власті йдуть назустріч потребам високорозвинених етнічних культурних спільнот у цій країні, якщо ці спільноти виявляють бажання не заникати, а розвиватись, плекати власну культуру, розвивати її, зберігаючи найкращі традиції і творячи нове.

Надсилайте пожертви на Фундацію „Українська Опера" в Америці! Кожний Ваш трудовий доляр буде подвоєний Американською Радою Культури і принесе подвійну користь Національній Україні і Вільній Америці!

Пишіть на адресу:
Ukrainian Opera Inc.
P. O. Box 265
Mastic, N. Y. 11950

ПІДТРИМУЙМО УКРАЇНСЬКУ КУЛЬТУРУ!

З А Я В А

Я ....

Адреса (лат.) ....

.... Телефон: ....

Бажаю стати активним членом **Корпорації Українська Опера,** вплачую $ 10 членських **внесків за 1977 рік. Прикладаю (чек, М.О.),**

або більшу пожертву ....

ВИТНІТЬ і ПЕРЕШЛІТЬ НА АДРЕСУ:
UKRAINIAN OPERA, Inc.
P. O. Box 265
Mastic, N. Y. 11950.

Про збірки на Корпорацію „УО"

До будь-яких збірок на цілі Корпорації „Українська Опера" уповноважені лише ті, котрі мають пашпорт-авторизацію Корпорації з їх світлиною, з емблемою і печаткою Корпорації.

ЮВІЛЕЙНІ ПОБАЖАННЯ

Ваша Святосте!

*З приводу 85-літнього з дня народин **Вашої Святости** і у 60-ліття Священства просимо прийняти **від Українських Священиків**, членів Товариства св. Андрея **в Америці, щиросинівські** побажання, із запевненням, що стоїмо сильно і **беззастережно на** началах помісности Української Церкви з **патріяршим устроєм.***

*Запевняємо Вашу святість, що ми свідомі **Вашої великої** любови, посвяти і жертви для Христової **Церкви в Українському** Народі, для її помісности, і уважаємо Вашу **Святість Главою нашої** Церква.*

*В днях подвійного Ювілею Вашої Святости, **так історичного** для нашої помісної Церкви, Ви не будете **самі. Духом з Вами** об'єднані всі святителі нашої прославленої **Церкви, від св. Ольги,** рівноапостольського князя Володимира, христителя **Руси-України,** Митрополита Веніямина Рутського і всіх **Митрополитів Києво-**Галицької Митрополії з патріяршими **правами для цілої Руси.***

ВИ НЕ САМІ!

*З Вами всі святі і угодники **Божі Української Землі** і св. Священомученик Йосафат та наші Холмські **мученики за єдність,** Слуга Божий Андрей і всі наші сучасні **мученики: Владики,** священики, монахи і монахині, миряни, що їх число **знає тільки** один Бог.*

ВИ НЕ САМІ!

*З Вами мільйони ісповідників, ціла **Українська Христова** Церква — Страдниця, нескорена.*

ВИ НЕ САМІ!

*З Вами ввесь Український Божий Люд **на рідних землях** і в діяспорі у всіх частинах світу.*

*Нехай свідомість цього великого **духового і молитовного** об'єднання в ці великі історичні дні **додадуть Вашій Святості** сил до поборення всіх труднощів і перешкод **та допоможе осягнути** всі Ваші великі задуми для добра **Української Христової Церкви** і Народу.*

Молимо Бога, щоби обдарив Вашу Святість особлившими ласками для Вашого великого післанництва.

На Многі і Благі Літа наш Патріярше!

Управа Священичого Т-ва св. Андрея
Американська Область

КОМІТЕТ ОБОРОНИ РАДЯНСЬКИХ ПОЛІТИЧНИХ В'ЯЗНІВ

запрошує Українців Ню Йорку й околиці на

ПУБЛІЧНІ ЗБОРИ

„Наші вимоги до Беоґрадської Конференції"

Виступатимуть:

ЛЕОНІД ПЛЮЩ — західній представник Української Громадської Групи для сприяння виконання Гельсінкських угод.

ЛЮДМИЛА АЛЄКСЄЄВА — західній представник Московської Групи для сприяння Гельсінкських угод.

РЕМЗІ КЛАРК — колишній генеральний прокуратор ЗСА, адвокат для арештованих членів Української Групи М. Руденка та О. Тихого.

Неділя, 2-го жовтня 1977 року, о год. 2:30 по пол.
Stuyvesant High School 15 вул. і 1-ша Авеня, Ню Йорк, Н. Й.

●

Комітет хоче подати до відома, що Д-р МИХАЙЛО ШТЕРН не буде ВИСТУПАТИ на зборах, як було подано в летючці.

НОВІ ЖЕРТВОДАВЦІ НА ФОНД НАГЛОЇ ПОТРЕБИ

З початком червня ц. р. УНСоюз вислав з Головної Канцелярії понад півмільйона долярів дивіденди для роздачі своїм членам. Рівночасно вислано звернення до членів, щоб ці дивідендові чеки повертали на Фонд Наглої Потреби, встановлений Головним Урядом ще в травні, 1960-го року із виключним призначенням на „рятунок життя і волі українців".

Головна Канцелярія УНСоюзу з приємністю стверджує, що багато членів відгукнулися на це звернення та пожертвували свої чеки-дивіденде, за що їм складається признання та щиру подяку.

Відд.	Прізвище, ім'я,	Сума
3	Каша М.	19.32
4	Селак А.	3.30
4	Селак Г.	6,70
5	Литвин О.	4.05
5	Литвин М.	4.05
5	Вілий А.	7.50
5	Василинюк Г.	3.60
5	Яцик Б.	6.00
5	Гайдиш Е.	2.75
5	Мандибур О.	5.40
5	Мандибур М.	5.40
5	Хоманчук М.	5.80
5	Хоманчук Н.	6.30
5	Череватюк С.	8.25
5	Герус М.	2.65
5	Ярема П. Р.	11.00
5	Мирон Н. С.	10.80
5	Мирон А.	5.40
5	Мирон А.	5.20
5	Мирон М.	10.80
5	Мирон Е.	5.20
5	Василенюк І.	2.50
5	Василенюк М. О.	3.80
5	Мирон Л.	3.40
5	Мирон М.	3.40
5	Недогода М.	3.30
5	Василенюк М. О.	6.40
6	Вовк А.	5.35
8	Шашкевич М.	3.00
8	Петращук М.	3.00
8	Фороховський І.	1.50
8	Фороховська М.	1.50
8	Петращук М.	6.30
8	Кульчицький В.	5.00
8	Хевс Р. мол.	2.00
10	Потапович Р. З.	5.80
10	Потапович В. З.	5.80
10	Васс В. З.	5.70
14	Отрок С.	1.50
14	Д-р Гординський В.	9.80
14	Стойко П.	1.50
14	Ярега В.	4.20
14	Петровський П.	3.15
16	Москаль Н.	3.00
16	Семків П. М.	5.40
16	Гудак П.	2.50
16	Хандога М. А.	3.70
16	Хандога С.	3.70
19	Трубіх В.	7.20
19	Дорожинський І.	3.60
19	Божик Г.	3.60
9	Вацик Н.	3.60
19	Галавай І.	3.60
19	Божик Т.	6.60
19	Слиз М. І.	4.00
19	Грицин Р. В.	3.90
20	Петруша С.	3.00
20	Набожняк Н. С.	.75
20	Набожняк В. М.	3.00
20	Михайлів С. М.	7.60
22	Хлипняч І.	2.70
22	Хлипняч Н. Т.	5.70
25	Стеткевич Б.	27.72
25	Стенґл В.	1.50
25	Стецюк М.	1.50
25	Гончарів І.	4.70
25	Левицький М. Е.	4.65
25	Світ І. В.	4.50
25	Масаковська О.	3.90
25	Костів С.	3.75
25	Ківчак І.	3.75
25	Звадюк А.	7.20
25	Смик Л. М.	7.20
25	Д-р Смик Р. П.	7.20
25	Стецюк Ю.	2.90
25	Оришкевич З.	2.85
25	Лепкалюк М. М.	27.50
25	Ільків М.	2.70
25	Левицький Я.	2.65
25	Макітра С.	5.30
25	Дражньовський Р.	5.30
25	Сидоряк А.	5.20
25	Д-р Кисілевський Р. М.	5.20
25	Водлак О.	5.20
25	Штогрин Д. М.	5.20
25	Музика Г.	5.10
25	Чопик Р. Д.	5.10
25	Огієнко М. Дж.	6.00
25	Смик Е. В.	3.15
25	Смик М. П.	3.15
25	Смик Р. М.	3.15
25	Ківчак І. С.	2.10
25	Ківчак А. М.	2.10
27	Попович Б.	4.75
27	Музика Г.	3.00
27	Левицька О.	9,20
27	Штанко Г.	5.50
27	Шафран С. Е.	5,20
27	Сенечак В.	5.10
27	Шафран В. Ф.	3.40
32	Вінчардуцький М.	11.20
34	Попович О.	5.70
34	о. Лубачівський М. І.	2.70
34	Влонарович Т. Л.	3.90
34	Таран Г. О.	3.80
34	Стефенс Т. Д.	3.50
40	Грегрінґер Н.	1.50
40	Дозорська М.	8.10
53	Головатий А.	1.50
53	Головатий Д.	1.50
56	Стельмачук М.	3.00
55	Верний В.	6.30
55	Ціздин А.	1.50
55	Ціздин А.	1.50
56	Клерсюк М. Т.	2.85
59	Слевінський І.	2.75
61	Малюк І.	1.50
61	Лущак Т.	1.50
61	Малюк Д.	7.50
61	Лущак І.	1.50
61	Кузик Р.	5.30
61	Скібіцький В. Н.	15.90
61	Кузик Г. І.	10.60
61	Лущак І.	10.60
61	Запухляк А.	5.00
61	Запухляк І.	15.90
61	Запухляк І.	5.00
61	Запухляк І.	12.00
61	Запухляк І.	5.20
61	Лущак М. А.	5.40
61	Яцьків В.	1.75
61	Яцьків І.	1.75
61	Скібіцький У. В.	3.50
61	Скібіцький Т. В.	3.50
61	Кузик Р.	3.50
61	Кузик З. Л.	3.50
61	Кузик М. Г.	3.50
61	Лущак Н. П.	3.40
64	Королишин М.	5.70
64	Королишин П.	5.70
64	Королишин П.	5.40
69	Костів В.	29.40
76	Лащук П.	5.20
83	Сорочанюк Е.	5.10
86	Стерант І.	3.30
86	Стерант І.	3.00
86	Кандюк М.	5.40
83	Кандюк Г.	5.20
86	Яхно О.	3.15
88	Стахів Д. Л.	5.60
88	Розумов А.	9.60
88	Коровицький І.	10.80
88	Стахів М.	5.60
88	Берник С.	4.05
88	Недвілл П. Р.	11.00
88	Качала О. А.	5.60
88	Починок М.	4.20
88	Галайда С.	7.80
88	Оленяк А.	7.20
88	Оленяк М.	7,20
88	Вільсон Л. М.	12.60
88	Д-р Заяць І.	5.40
88	Кибалюк Г. С.	5.70
88	Орловський С.	5.30
88	Орловський Г.	5.30
88	Маренін І.	2.60
88	Панченко О.	5.60
88	Петрикевич Г.	5.20
88	Кох С. А.	5.00
88	Карпинець Л.	3.50
88	Петралія Т. М.	3.80
88	Петралія М. М.	3.80
94	Колисник К.	1.50
94	Колисник С.	1.50
94	Ковальський В.	3.00
94	Дудар М.	3.00
94	Дудар А.	3.00
94	Деречівський С.	8.40
94	Мейструк Т.	5.00
94	Гевко О.	5.00
99	Орраль М.	3.00
99	Орраль М.	3.00
99	Валко М.	10.00
104	Сідун І.	1.50
104	Сідун М.	7.50
106	Нихай В.	3.75
106	Голод Р.	5.50
116	Війтик І.	1.50
116	Кухлевський С.	4.20
116	Гулай Н.	7.80
116	Шілкевич С.	2.75
116	Дзаман І. Г.	5.10
127	Дмитренко І. Д.	3.00
130	Вересюк В.	13.32
130	Воловодюк В.	3.00
130	Мартинів Е. І.	1.50
130	Мартинів Е.	1.50
130	Марков І.	6.00
134	Явний Л.	5.00
134	Козак Л.	15.90
134	Шипак І.	5.30
134	Клюфас Г.	5.30
134	Д-р Явний Л.	5.00
134	Явний Т. Л.	3.50
134	Явний О. Н.	3.50
134	Явний Р. Г.	3.50
134	Явний Л. Н.	3.50
137	Воднарський В.	10.00
146	Ваґнер Л. А.	3.00
146	Ваґнер Е. В.	3.00
157	Хома П.	3.00
157	Хурма Т.	3.75
157	Дум'як В.	3.30
165	Пелехатий М.	1.50
165	Пелехатий М. К.	2.85
167	Чорний М.	1.50
170	Павлик В.	11.00
170	Гасвий В.	1.50
170	Попик А.	20.76
170	Максим'як С.	1.50
170	Гаврилюк Г.	6.30
170	Садівник В.	5.60
170	Садівник В.	5.60
170	Максим'як С.	5.40
170	о. Вура І.	5.40
170	Мінкевич К.	2.50
170	Вілик І. Е.	3.60
170	Вілик М. О.	3.60
170	Вілик Б. С.	3.50
170	Вілик К.	3.40
171	Конноро Анна	30.00
171	Кок М.	11.80
171	Микитка С.	1.50
171	Щиманський М. П.	1.50
171	Несснер В.	10.80
171	Лончена Г.	1.50
171	Джонес Л. М.	9.70
171	Дячук У. М.	6.30
171	Вільшинський П.	5.40
171	Лісаченко Е.	5.10
171	Чопик М.	5.10
171	Чопик Е.	5.10
171	Семітковський П.	1.50
171	Чопик Т. В.	320
173	Серба П.	3.75
180	Мартинюк Г. М.	6.00
180	Мартинюк К. Е.	4.20
180	Мартинюк М. А.	4.20
182	Мікула Дж. В.	1.50
182	Гребенюк М.	1.50
183	Дідик В.	11.00
183	Пижайнський Л.	1.50
183	Фенвик О.	1.50
183	Фенвик С. С.	3.00
184	Кефор І.	1.50
184	Кефор І.	1.50
184	Кефор І.	1.50
184	Кефор І.	1.50
184	Кефор М.	1.50
184	Чипко Д.	3.00
184	Коваль Н.	1.50
184	Коваль В.	1.50
184	Сливка Г.	1.50
184	Грицин Р.	3.90
184	Долак В.	7.50
184	Долак Р.	7.50
184	Конрад А. Г.	4.35
184	Сливка Г.	2.75
184	Сливка Дж. М.	5.60
184	Сливка О.	2.75
184	Расяк Р. Д.	11.00
184	Доляк Дж.	5.70
184	Доляк С.	5.10
185	Романишин М.	27.48
194	Гарайда Е.	3.60
194	Андрушків М.	6.00
194	Безручко І.	3.00
194	Костів І.	5.80
194	Кравець Г. С.	5.30
194	Безручко С.	5.30
194	Вакович І.	5.20
194	Гавран С.	5.40
204	Ярема А.	3.90
204	Ярема П. Г.	4.35
204	Дудра М.	5.40
204	Макарик І.	5.10
210	Кінґ М.	4.80
210	Халупа Р.	2.90
211	Віловус С.	2.55
211	Віловус С.	2.75
214	Клапишак В.	5.30
215	Хромей М.	3.00
217	Яремчук М.	4.85
219	Горобець О.	3.00
219	Горобець І.	1.50
233	Геман Г. І.	2.60
233	Влискун А.	1.50
233	Влискун Г	2.65
233	Влискун А.	2.65
233	Дейчаківський М.	5.30
233	Геман Г. І.	2.65
233	Зубаль М.	1.50
233	Проць П.	4.50
233	Шеплоцький С.	2.70
233	Геман Т. М.	3.60
233	Геман М. Г.	3.60
233	Геман К. А.	3.60
234	Голда В.	2.85
234	Голда В.	1.50
235	Шестак І.	5.40
235	Масник Л.	5.70
236	Скерпан М. І.	11.00
236	Скерпан П.	10.00
240	Язірський Т.	5.10
240	Ванкевич Д.	1.50
240	Ванкевич І.	1.50
240	Сікора В.	3.60
240	Данко І. І.	4.20
243	Д-р Філіпович Р.	5.50
245	Ярмоленко Е.	6.00
245	Ван Гельдер І. С.	1.50
245	Мартиненко М.	1.50
245	Мартиненко О.	1.50
253	Михалишин С.	2.70
253	Мисишин Г.	5.80
253	Фіцик В.	3.60
257	Д-р Шалаута І. Г.	5.30
257	Шалаута А. Г.	3.50
259	Роздільський П.	5.30
261	Ремчук К.	3.15
261	Ремчук Н.	10.80
261	Зелінський Л.	5.00
266	Сіурко А.	10.00
270	Островський С.	5.50
270	Зиман Л.	7.20
270	Зиман Л.	1.50
270	Салук С. Т.	5.60
270	Мазур А.	11.00
270	Ілечко І.	4.50
270	Гариш М.	3,20
272	Храшевський К.	6.50
277	Мерещак І.	5.10
277	Мерещак В.	5.60
277	Карашівський А.	5.80
277	Нестерук І.	5.30
277	Нестерук І.	5.20
277	Нестерук І.	1.50
277	Нестерук М. А.	5.20
277	Нестерук І. А.	15.00
277	Дерлиця В.	23.27
277	Нестерук І. А.	2.85
278	Турчин М.	4.85
278	Турчин М.	4.60
285	Воднар В. В.	5.20
286	Калинович А.	1.50
286	Калинович А.	2.55
286	Калинович А.	1.50
286	Григорій П. М.	1.50
287	Д-р Флунт Р.	4.80
287	Лукашин А.	3.90
287	Глов'як З. М.	3.90
287	Акампора О. Ф.	7.20
287	Волосенко І.	1.50
287	Волосенко І.	2.70
287	Скордінський А.	5.05
287	Полегон М. В.	3.00
287	Волосенко Р.	3.60
292	Шиманська М.	1.50
292	Сотник П.	1.50
292	Сотник П.	2.85
292	Задорожний Я. Д.	3.00
293	Павлюк М.	3.75
292	Пижанська А.	17.04
292	Д-р Джуль П.	3.00
292	Стрихар А.	5.30
292	Королишин М.	5.30
293	Процюк Г. С.	5.60
293	Товпаш І.	10.00
295	Мартинюк Е.	3.00
295	Вілецький І.	1.50
301	Гуцуляк П.	1.50
301	Чернавський Р.	1.50
301	Чернавський І.	5.30
301	Чернавський І.	3.00
301	Врублівський І.	1.50
301	Врублівський П.	1.50
301	Мотлюк І.	6.60
301	Мотлюк І.	1.50
301	Семенюк В.	8.40
301	Семенюк В.	3.00
301	Семенюк В.	5.00
301	Семенюк Г.	5.00
301	Семенюк Г.	3.00
301	Чопівська Феш С.	4.75
301	Клепачівська М.	9.50
301	Тимцюрак Я. А.	16.50
301	Тимцюрак Т.	6.00
301	Тимцюрак Б.	11.00
301	Голущак А.	28.80
301	Чернявський П.	6.30
301	Чопівський Л. Ф.	4.50
301	Личик Н.	2.10
301	Личик В.	2.10
303	Нагірний М.	3.75
304	П'ятак Р. О.	3.00
304	Шлемко О.	1.50
304	Валюта А. Л.	5.40
304	Яворенко М.	4.75
304	Яворенко В.	4.75
304	Сафрон В. П.	1.50
304	Войчак Г. І.	5.50
304	Сафрон В. П.	5.00
304	Яворенко М.	4.40
304	Яворенко В.	4.40
304	Шлемко О.	1.50
304	П'ятак Р. Д.	3.00
307	Мельник Д.	2.80
307	Мельник Д.	3.00
313	Зазворський А.	5.70
316	Комар С.	8.10
316	Гербовий Н. І.	15.00
321	Сікот В.	1.50
320	Зінкевич Н.	1.50
320	Зінкевич О.	5.00
320	Зінкевич О.	1.50
320	Зінкевич В. В.	1.50
320	Зінкевич А. В.	1.50
320	Зінкевич Я.	3.15
320	Сікот В.	1.50
321	Війтик І.	5.60
324	Барабах М. Л.	5.30
324	Зачний Н.	7.50
324	Барабах М.	26.50
325	Шупа В.	14.55
325	Шевчук М.	10.00
325	Вілевич Н.	7.20
325	Троц Т.	8.40
325	Мороз Г.	3.75
325	Федус І.	7.80
325	Стефанишин І.	4.35
325	Малія В.	5.30
325	Осцяк І.	4.35
325	Осцяк Г.	4.85
327	Вулич Е.	3.00
327	Вулич К.	3.00
327	Дженін І.	6.30
327	Козловський І.	5.20
327	Д-р Криницький В. З.	5.20
327	Надурак М.	45.69
327	о. Шараневич Е.	5.60
327	Курчак М.	5.10
337	Турик М.	1.50
342	Клебан І.	10.80
344	Ячник А.	5.80
344	Коегн А.	4.20
345	Рибак Р.	4.20
345	Домбровський А.	5.60
345	Домбровський В.	8.70
349	Яцюк П.	5.80
349	Войко Г.	5.40
349	Захарко М.	11.20
349	Яцюк С. Д.	3.20
350	Чмир П. М.	4.05
350	о. Шрепта С. І.	3.30
350	Слемашинський Ф.	4.35
352	Кошетур М.	5.30
352	Гордун А.	1.50
352	Ватринчук В.	2.75
352	Гордун М.	4.70
352	Коцюба А. І.	7.00
354	Огородник А.	4.75
372	Ярема А.	1.50
372	Реновець В.	5.50
372	Літовінський Ф.	5.70
372	Лонишин С.	4.85
372	Маліновський	4.70
372	Головка І.	2.60
372	Ярема І.	1.50
374	Пантфлюк П.	5.50
378	Панчишин К.	5.70
378	Зенюк В.	7.50
378	Юшок П.	6.30
379	Заблоцький І.	3.00
379	Заблоцький Т.	3.00
379	Новошитський С.	1.50
383	Криско І.	3.00
383	Солар О.	1.50
394	Вильдер І.	10.00
394	Гермак В.	9.40
399	Яросевич М.	3.00
399	Войтович О.	6.90
399	Врама П. В.	10.80
399	Диший В.	6.90
399	Овчарук К.	3.60
399	Овчарук С.	3.60
399	Караван Т. С.	6.60
399	Дмитерко О. М.	3.30
399	Диший А. П.	2.55
399	Диший К. С.	2.55
399	Чепинський Г. Л.	3.20
406	Турко Т. В.	1.50
413	Паскович І.	10.30
422	Миґасюк А. Д.	4.05
422	Костюк В.	4.85
422	Костюк Ф.	1.50
422	Данік В.	1.50
422	Миґасюк І. А.	4.05
422	Ахінко Н.	6.00
422	Лободич І.	5.60
422	Восков'яник Р.	3.90
422	Квітка С.	3.90
422	Квітка С.	3.90
423	Семущак І.	4.35
423	Лукашевський І.	4.35
423	Лукашевський Р.	4.35
433	Нагай П.	1.50
450	Волошин І.	1.50
450	П'ясецький О.	7.50
450	Волошин М.	3.75
450	Волчук Р.	27.50
450	Ярош А. М.	5.30
450	Волчук М.	5.00
450	Рак Р.	5.00
450	Гніздовський М. М.	3.00
450	Волчук І. М.	5.70
450	Алискевич М. Р.	3.60
450	Алискевич М. Л.	3.60
450	Алискевич М. Л.	3.20
452	Алискевич А. С.	1.50
452	Дорожинський А.	6.00
457	Сцебило М.	5.20
457	Д-р Фараонів О.	3.60
457	Лісс О.	5.20
457	Маланчук І.	5.30
472	Чічка-Андр. К.	4.55
477	Войнаровський Я.	1.50
477	Цимбалістий Л.	5.20
486	Цимбалістий Н.	1.50
486	Турчин М.	1.50
486	Турчин П.	4.70
486	Д-р Сороковський Г. В.	1.50
486	Зубрицький Т.	6.60
486	Тотський Г. Ф.	5.10
486	Турчин Ф.	4.20
487	Гук М.	3.00
488	Мельникович М.	28.04
489	Онуфрійчук К. Е.	5.60
489	Онуфрійчук К. Е.	5.60
489	Онуфрійчук В.	3.60
489	Онуфрійчук С.	3.50

Сума проголошених чеків 2,854.79
Раніше проголошених 45,027.62

Разом 47,882.4

ЧОМУ САМЕ...

(Закінчення зі ст. 2-ої)

проте виглядає так, що всі зусилля поліції не дали до цього часу ніяких результатів; подруге — уряд знаходиться в дуже тяжкому становищі: звільнити 11-ох терористів — це не тільки признатися до своєї слабости і дати дальші шанси для терористичних акцій (як показала практика минулого, звільнені терористи вертаються за деякий час до Німеччини, щоб продовжувати свою „діяльність"), але також відмовитися від виконання терористичних вимог — це значить віддати на смерть схопленогоШлаєра, чого з гуманних мотивів зробити невільно (охорона людського життя стоїть в конституції Західньої Німеччини, хоч уже чуються голоси, що не треба, мовляв, ставити Шлаєра в упривілейоване становище, бо життя трьох поліцистів і шофера вже врятувати не можна, а звільнення ув'язнених терористів може спричинитися до дальших атентатів на інших осіб.).

Але постає питання — про що ідеться терористам? Вони заявляють що хотять зміни режиму, але заперечують всякий зв'язок чи симпатії в бік комунізму, заявляючи себе радше „анархістами". Але як має виглядати режим в анархістичному суспільстві — цього вони самі окреслити не в стані. І чому саме в Німеччині діють терористичні зловмики (більшість преси називає їх просто бандою)? В Німеччині з її дуже поступовим соціяльним законодавством, з її господарським — не зважаючи на кризу і безробіття — добробутом і з її соціялістичним урядом, що вже багато років виконує владу? Чому терористичні акції не відбуваються (або, принаймні, не набрали таких великих і драматичних розмірів) у Франції, Італії чи деінде на Заході, де для цього було б далеко більше грунту? На чию користь іде замішання або й громадянська війна у Західній Німеччині?

Якщо зважити, що це, власне, Західня Німеччина є одним з найголовніших членів оборонного пакту НАТО, що в ній комунізм легальними шляхами не має жадних шансів прийти до влади (у виборах на них голосує ледве чи один відсоток населення), і найголовніше, що вона безпосередньо межує з двома державами комуністичного бльоку (себто, фактично, з СССР), — тоді насувається мимоволі питання, чи це не Москва мачає свої пальці в ці терористичні афери в Німеччині?

Зв'язок з Москвою і комунізмом заперечують самі терористи, заперечують його і держави комуністичного бльоку і також Москва. Вони, ці держави, навіть осуджують у своїй пресі терористичні акти, але додають до цього, що ці акти мають використати „фашистівські кола", щоб прийти до влади в Німеччині і перешкодити (?!) відпруженню між Заходом і Сходом. Проте, така „фашистівська загроза" — це вигадка московської пропаганди, бо який навіть прийшло до загострення законодавчих і процедуральних приписів про поборювання терористів, то це було б зроблене лише в інтересах оборони демократії і нічого не мало б спільного з „фашизмом". Це вже свідчить про перфідність комуністичного бльоку в його немов би то засудженні терористичних акцій в Західній Німеччині.

Можливо, що в колах терористів не знають або мало знають про співчутливе відношення до них з боку комуністичного бльоку. Але таке відношення, чи навіть фактична підтримка, може здійснюватися не безпосередньо, а посередньо. На це є різні познаки. Як відомо, німецькі терористи тісно пов'язані з палестинськими терористичними організаціями і навіть не раз брали участь в терористичних актах цих організацій, які безумовно мають підтримку Москви. Далі — терористи, які щойно були випущені з німецьких в'язниць їх „товариші" відтранспортовувано літаками до держав, які тішаться підтримкою СССР. У випадку схопленого берлінського політика Лоренца, звільнення взамін за нього терористів відставлено до Південного Ємену. Тепер (правда, по неперевірених ще інформаціях) терористи мають бути відтранспортовані літаком чи літаками до таких держав: той же Південний Ємен, Лібія, Альжир і навіть Північна Корея. Всі ці держави, хоч і не належать безпосередньо до комуністичного бльоку, тісно пов'язані з СССР.

В кожному разі, замішання в Західній Німеччині (навіть без відкритої громадянської війни) значно послабить цю висунену наперед державу, що знаходиться в орбіті західнього світу. З такого послаблення скористати може тільки Москва. А тому якісь, покищо ще незнані і невидимі, ниточки таки ведуть від німецьких терористів до „центру світової революції". Мають рацію ті голоси преси, які вважають, що нинішні події в Німеччині мають дуже важливе значення не тільки для цієї одної держави, але й для всього демократичного Заходу.

Пам'яті друга

Дня 10-го вересня м.р. помер Григорій Мельник, працівник на національній ниві, в складі Філії УККА та т-ва Прихильників УНР у Рочестері.

Покійний був лагідної, людяної вдачі, любив кожному допомогти, бувши першорядним механіком, легко виконував будь-яку працю.

Світлої пам'яти, друг Григорій осиротив дружину Олену й трьох дочок. Отож, у річницю його смерти відбулось посвячення пам'ятника на його могилі та поминальний обід, згідно з нашою національною традицією.

Під час обіду, де був присутній настоятель нашої церкви Св. Покрови, о. Анатолій Ситник та багато друзів Покійного, гості обмінювалися спогадами про нього, а наприкінці кум і приятель небіжчика, Віктор Харченко запропонував перевести збірку на українську пресу, що нею завжди цікавився і її підтримував Григорій Мельник. Зібрано 31 дол. і розподілено так: 10 дол. на часопис — „Свобода", 10 дол. на газету „Мета" і 10 дол. на журнал „Українське Православне Слово". Обід закінчили спільним співом „Вічна пам'ять" — нашому другові з доброю душею, в якого не було ворогів, і який залишив по собі світлу пам'ять.

Н.Н.

Замість квітів на могилу

св. п. Івана Володимира Кобзяра

мого шкільного товариша і небуденної вартости людини

складаю 25.00 долярів

на УСВТ „Чорноморська Січ", Ньюарк, Н. Дж.

Опечалений п. Олі і Родині Покійного в жалю-смутку співчуваю.

Юліян ЛІЩИНСЬКИЙ

✝

Зі смутком повідомляємо, що наша МАМА й БАБА

бл. п.

ОЛЕНА СТРУЦЬ

народжена в Зах. Україні, упокоїлася в Бозі, на 83-му році життя на Бейнбрідж Айленд в стейті Вашінгтон, 4-го вересня 1977 р.

Й похоронена там же.

РОМАН СТРУЦЬ, син
УРЗУЛЯ СТРУЦЬ, невістка
ІРЕНА й НІКО, внуки

Калгари, Канада, у вересні, 1977 р.

В Румунії живе біля 60,000 українців

Будапешт, Румунія. — Румунська преса опублікувала деякі дані з недавного переведеного перепису населення, з якого виходить, що Румунія нараховує тепер 21,559,416 мільйонів людности. В окремій рубриці національностей подано число українців 54,429 і 988 т. зв. „рутенців", як тут називають себе ще й досі деякі, головно гірські мешканці. Більшість українців живе в повітах Мармороші, південної Буковини та Добружа. Деяка кількість українців живе в Букарешті та інших більших містах Румунії. За фахом вони сільсько-господарські робітники, лісоруби, рибалки, кваліфіковані робітники в індустрії та інтелігентська верства — інженери, бюрові службовці, літератори, артисти тощо. В румунській конституції, між іншим, українському населенню запевняється можливість навчання рідної мови. При Букарештському університеті діє відділ української мови й літератури. Букарештське видавництво „Критеріон" випускає час від часу також книжки українською мовою.

Замість квітів на свіжі могили моїх дуже Дорогих і Незабутніх ДРУЗІВ

сл. п. Івана Володимира Кобзяра

що згинув трагічно 15 серпня 1977 р.

і сл. п. Ярослава Яворського

що нагло закінчив свій життєвий шлях 5 вересня 1977 р.

складаю

на Патріярший Фонд	$25.00
на УСВТ „Чорноморська Січ"	25.00

„Спіть, Дорогі Друзі, спіть,
Про долю-волю тихо спіть,
Про долю-волю Вітчини...
Чи можуть бути кращі сни?"

А найкраща пам'ять про Обох Вас, залишиться в мене напостійно-незмінно.

Ньюарк, Н. Дж. Ваш Б. СТЕФАНОВИЧ

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ

сл. п.

ЯРОСЛАВИ з ОПАРІВСЬКИХ БАНДЕРИ

ЗА СПОКІЙ ДУШІ БУДЕ ВІДПРАВЛЕНА

СЛУЖБА БОЖА

у вівторок, 27 вересня 1977 р., о год. 9 ранку в церкві св. Михаїла в Йонкерсі, Н. Й.

СВЯТОЧНІ СХОДИНИ

В ПАМ'ЯТЬ ПОКІЙНОЇ ВІДБУЛИСЯ

13-го вересня 1977 року.

Об'єднання Жінок ОЧСУ Відділ Йонкерс, Н. Й.

Об'єднання Жінок ОЧСУ — Відділ Ню Йорк

закликає усе своє Членство і Людей Доброї Волі взяти участь у

ГОЛОДІВЦІ

що є дальшою акцією Українського Конґресового Комітету Америки в обороні України.

Початок голодівки в понеділок, 26-го вересня 1977 року перед Об'єднаними Націями, 43 вул. і 1-ша Аве., Asailan Wall Ню Йорк, Н. Й.

і триватиме до 1-го жовтня (субота) до год. 12-ої дня.

Управа ОЖ ОЧСУ

Українська Вільна Академія Наук у США

НАУКОВА КОНФЕРЕНЦІЯ

присвячена 50-річчю з дня смерти та 100-річчю з дня народження українського вченого (*етнограф, історик українського мистецтва, археолог, професор вищих шкіл, завідувач історично-побутового відділу Всеукраїнського Історичного Музею імені Шевченка у Києві*)

ДАНИЛА ЩЕРБАКІВСЬКОГО

ПРОГРАМА

ВАСИЛЬ ОМЕЛЬЧЕНКО, Науковий Секретар УВАН у США — Відкриття.
ВАДИМ ПАВЛОВСЬКИЙ — „Життя та діяльність Данила Щербаківського".
НАТАЛІЯ ПАЗУНЯК — „Причини трагічної смерти Данила Щербаківського".
ЛЮБОВ ДРАЖЕВСЬКА — „Голоси сучасників про Данила Щербаківського".

Конференція відбудеться

у неділю, 2-го жовтня 1977 р., о год. 2:30 по пол. в приміщенні Академії, 206 Вест 100-та вул., Ню Йорк, Н. Й.

РАДА і ЕКЗЕКУТИВА ЦЕНТРАЛІ УКРАЇНСЬКИХ КООПЕРАТИВ АМЕРИКИ

ділиться сумною вісткою зі своїми Членами та Українським Громадянством, що 19-го вересня 1977 р., на 99-му році життя, відійшов у Вічність,

ПОЧЕСНИЙ ГОЛОВА ЦУКА

✝

сл. п. Проф. Д-р

БОРИС МАРТОС

колишній Прем'єр Уряду Української Народної Республіки, довголітній визначний громадський діяч, професор вищих українських шкіл у Чехо-Словаччині і Німеччині, ректор Української Технічно-Господарської Академії, основоположник Українського Кооперативного Руху на Лівобережній Україні та опікун української середньошкільної молоді в Полтаві перед Визвольною Революцією 1917 року.

ПОХОРОН — у суботу, 24-го вересня 1977 року на Українському Православному Цвинтарі св. Андрія в Бавнд Бруку, Н. Дж.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Рада і Екзекутива ЦУКА

„Ятрань", Танцювальний Ансамбль з України, один з найліпших в світі — пише „Ню Йорк Таймс"

Ню Йорк. — „Ятран", що складається з понад 50 танцюристів з додатком добірних музикантів і співаків, це великий, дбайливо зодягнений ансамбль прямо з найліпшого танцювального складу Східньої Европи. Його цілком певно можна зарахувати до найліпших в світі" — пише „Ню Йорк Таймс" з 23-го вересня в рецензії Кліва Бернса на інавґураційний виступ цього українського танцювального ансамблю з Кіровограду у відомій залі Радіо Сити Мюзік Гол минулої середи, 21-го вересня. Для інформації читачів, подаємо рецензію в англійському оригінали і українському перекладі:

DANCE: UKRAINIANS

by Clive Barnes

After all these years of Soviet-American cultural exchange the unwary might well imagine that we had seen all of the various folk-dance ensembles that seem to flourish in the Soviet Union like buds in the spring or supermarkets in the suburbs. Or, at least, if not all of them, at least all of the best of them. The unwary would — as usual, for that is the nature of unwariness — be wrong.

On Wednesday night at the Radio City Music Hall the Ukrainian Dance Company Yatran arrived for a far, far too brief two-night engagement as part of the Radio City Music Hall Pop Festival. And surprisingly Yatran has not been seen in North America before. It should be brought back to New York as soon as possible. Two nights is by no means long enough to get even acquainted.

We are already familiar with the Ukrainian State Dance Ensemble that was founded and once led by the late Pavel Virsky, for this has established itself as second in standing only to the Moiseyev Ensemble in Western popularity and regard. But it seems that the dancing Ukrainians have plenty more dancers where Virsky's troupe came from.

Yatran, consisting of more than 50 dancers plus assorted musicians and singing, is a big, elaborately costumed ensemble right out of Eastern Europe's top dance drawer. It obviously has to be ranked among the world's best. It is today led, and has been for 20 years, by Anatoly Krivokhiza, who is its artistic director and chief choreographer.

He knows how to point up a folk dance, his program moves exceptionally smoothly, and he understands the need to vary the pace and texture of the various numbers. As a result, his show never for one twinge of a moment bores.

To an extent one group of these Eastern European folk ensembles, with their apple-cheeked maidens and jaunty swains, is much like any other. There are always the same booted smiles and grinning kerchiefs, flailing hands exultantly smacking leather heels, legs shooting out in mechanical precision like decently humanized pistons. Then there are the comic scenes, the nostalgic glances of the Old Country, and all those bucolic revels associated, it seems, with weddings, which at times become so platitudinous that one wonders whether they have never heard of divorce.

Yet while there is much of a muchness in all these troupes, they do, if we scratch the surface, have their individual qualities — say, the vigor and eclecticism of the Moiseyev, or the dramatic balance and exquisite taste of the Virsky. With Yatran the dominant quality is also tasteful, yet a little simpler, less sophisticated, and perhaps more natural.

We forget how many of the folklorist dances we think of as "typically Russian" are, in fact, Ukrainian. The Gorak, a fine example, is a Ukrainian dance that the Russian world has enthusiastically, and very reasonably, adopted. There are also, on a gentler level, many very graceful round dances that originate in the Ukraine.

The women of Yatran are very pretty and dance with both vivacity and, when called for, a statuesque grace. The men, as is usual in ethnic dance, do, however, get most of the fun, and their dancing is fiercely, almost contemptuously energetic. There are unusual variations to even the standard brilliance of the climactic Gopak steps.

Після всіх тих років совєтсько- американського культурного обміну, необережний міг би собі цілком добре уявити, що ми вже бачили всіх з різноманітних ансамблів народних танків, які — здається — розвиваються в Совєтському Союзі як бруньки на весні чи супер-базарі на передмістях. Або, якщо вже не всі з них, то щонайменше всі найліпші з-поміж них. Необережний — як звичайно, бо це є природне для необережности — помилятиметься.

В середу ввечорі до Радіо Сити Мюзік Гол прибув Український Танцювальний Ансамбль Ятран на далеко-далеко закоротке двовечірнє заангажування в рямках Показового Фестивалю Радіо Сити Мюзік Гол. І, на диво, Ятрана не було видно в Північній Америці раніше. Його треба якнайшвидше знову спровадити до Ню Йорку. Два бо вечорі в жадному разі не вистачають навіть на те, щоб познайомитись.

Ми вже знайомі з Українським Державним Танцювальним Ансамблем, що був створений і свого часу ведений покійним Павлом Вірським, бо він встановив себе в західній опінії і популярности, як тільки другий після Ансамблю Мойсеєва. Але виглядає, що танцюючі українці мають багато більше танцюристів там, звідки походить ансамбль Вірського.

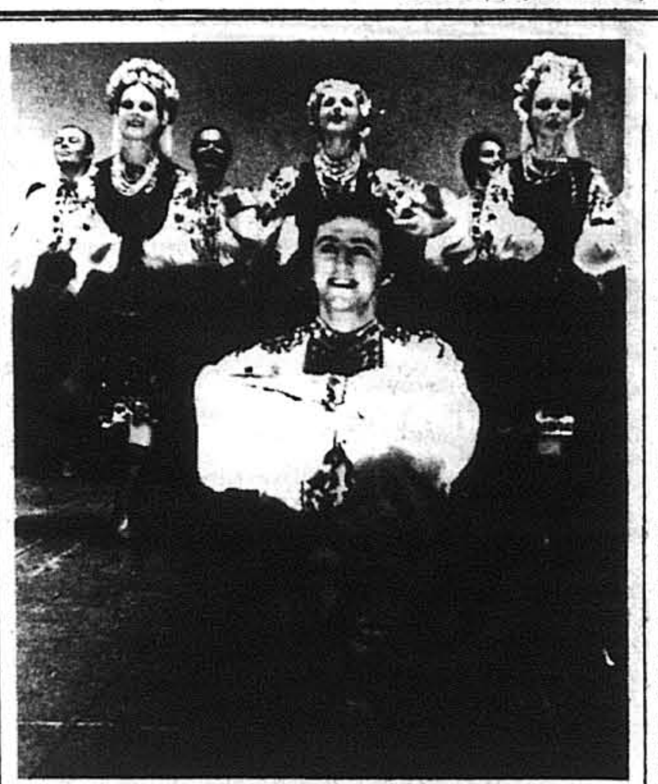
Ятран, який складається з понад 50 танцюристів та додатково добірних музикантів і співаків, це великий, дбайливо зодягнений ансамбль прямо з найліпшого складу танцюристів Східньої Европи. Очевидно, що його треба зарахувати до найліпших в світі. Ним сьогодні керує, і керував протягом 20 років, Анатолій Кривохиза, що є його мистецьким директором і головним хореографом. Він знає, як вивести народний танок, його програма проходить виїмково гладко і він розуміє потребу чергувати кроки і якість різних точок. В результаті, його показ ніколи, навіть на один уламок хвилини, не є скучний.

Одна група з тих східньоевропейських народних ансамблів, з їх круглолицими дівчатами та жвавими парубками, до деякої міри подібна одна до другої. Завжди є ці самі чоботяні усміхи і усміхнені хустини, вимахуючі руки, ентузіястично вдаряючи по шкіряних закаблуках ноги, які вистрілюють з механічною точністю, немов поршні, що їх перетворено в пристойну людську форму. Опісля є комічні сцени, тужливі погляди Старого Краю та всі ці сільські гульні, зв'язані, здається, з весіллями, які часом стають банальними, що приходиться дивуватись, чи вони ніколи не чули про розводи.

Тим часом, хоча в усіх тих ансамблях є багато багатого, вони все ж таки мають - якщо ми заглянемо під поверхню — свої індивідуальні вартості, наприклад, енергія і еклектицизм Мойсеєва, або драматичний балянс та незрівняний смак, але дещо простіший, менше софістикований і тому мабуть, більш природний.

Ми забуваємо, як багато з фолкльорних танців ми вважаємо за „типово російські", а вони фактично є українські. Добрим прикладом може послужити Гопак, що є українськин танком, що його ентузіястично і цілком зрозуміло прийняв російський світ. На лагіднішому рівні існує багато дуже ґраціозних танцюристів, які походять з України.

Жінки в Ятрані є дуже гарні і танцюють, залежно від потреби, дуже жваво, або з величною ґраціозністю. Чоловіки, як це є звичайним в етнічному танці, мають найбільше розваги, а їхнє танцювання шалене, майже презирливо енерґійне. Існують надзвичайні відмінності навіть у стандартній блискучості кінцевих кроків Гопака.



Фрагмент одного із численних українських народних танців, що їх виконує український танцювальний ансамбль „Ятран" з Кіровограду.

„Ще не вмерла Україна"...

Ню Йорк. (Г. С.) — Колони пішої, кінної і змоторизованої поліції хоронили Радіо Сити Мюзік Голл тут в середу, 21-го вересня, перед і під час дебюту українського танцювального ансамблю „Ятрань" з Кіровограду, який приїхав до ЗСА на тримісячне турне. Причиною посиленої поліційної охорони була здогадно маніфестація в обороні прав України чотири дні раніше, в неділю, 18-го вересня, під час якої дійшло до сутичок поміж демонстрантами і поліцією біля совєтської місії до Об'єднаних Націй, та жидівські демонстранти, які пікетували раніший виступ совєтського ансамблю-ревії „Естрада". Як виявилося, поліційної охорони не було потрібно. Одиноким проявом українських почувань було відспівання українського національного гимну „Ще не вмерла Україна" українцями глядачами, яких було багато серед майже 6-тисячної публіки. Український гимн заінтонувала відносно добре зорганізована група глядачів у перших рядах великої залі після закінчення двогодинної програми, коли цілий 65-членний ансамбль танцюристів і музикантів вийшов на сцену під бурхливі оплески публіки.

Ансамбль „Ятран", який бере свою назву від річки в Кіровоградській області, складається з 50-ох танцюристів і понад десятка музикантів, переважно молодих людей. Його хореографом є Анатолій Кривохижа. Після виступів в Ню Йорку в середу і четвер, ансамбль виїхав на турне, під час якого виступить в 40 містах ЗСА і Канади.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ

УНСоюзу!

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ПАРНІЦКА ФЛЬОРЕНТИНА, членка УНС 25 Відділ Тва „Свобода" в Джерзі Сіті, Н. Дж., померла 15 вересня 1977 р. на 63 р. життя. Нар. в 1913 р. в Стетен Айленд, Н. Й. і стала членкою УНС в 1963 р. Полишила в смутку мужа Євгена, синів Євгена, Роберта, Ричарда, Томаса і дочку Джойс; сестру Джіні, брата Василя і 11 внуків. Похорон відбувся 19-го вересня 1977 р. на цвинтарі св. Хреста в Норт Арлінгтон, Н. Дж.

Вічна Їй Пам'ять!

Управа

ПЕТРО БЕЗЕЛІК, член 81 Від. Б-ва свв. Петра і Павла, помер на 76 р. життя. Нар. в 1902 р. і став членом УНСоюзу в 1919 р. Полишив у смутку 3 синів і 1 внука. Похорон відбувся на цвинтарі Чесного Хреста.

Вічна Йому Пам'ять!

А. Лукіянчук, секр.